

NOVA ГАЗЕТА

№4(677), Січень, 25, 2023, Нью-Йорк

№4(677), January, 25, 2023, New York

ВІЙНА

**УКРАЇНЬСЬКА ВІТЧИЗНЯНА:
ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ** **СТОР. 4-5**

СОЛІДАРНІСТЬ

**ЧИ ДАСТЬ НАРЕШТІ ЗАХІД СУЧАСНІ
ТАНКИ ЗСУ?** **СТОР. 6-7**

У ГРОМАДІ

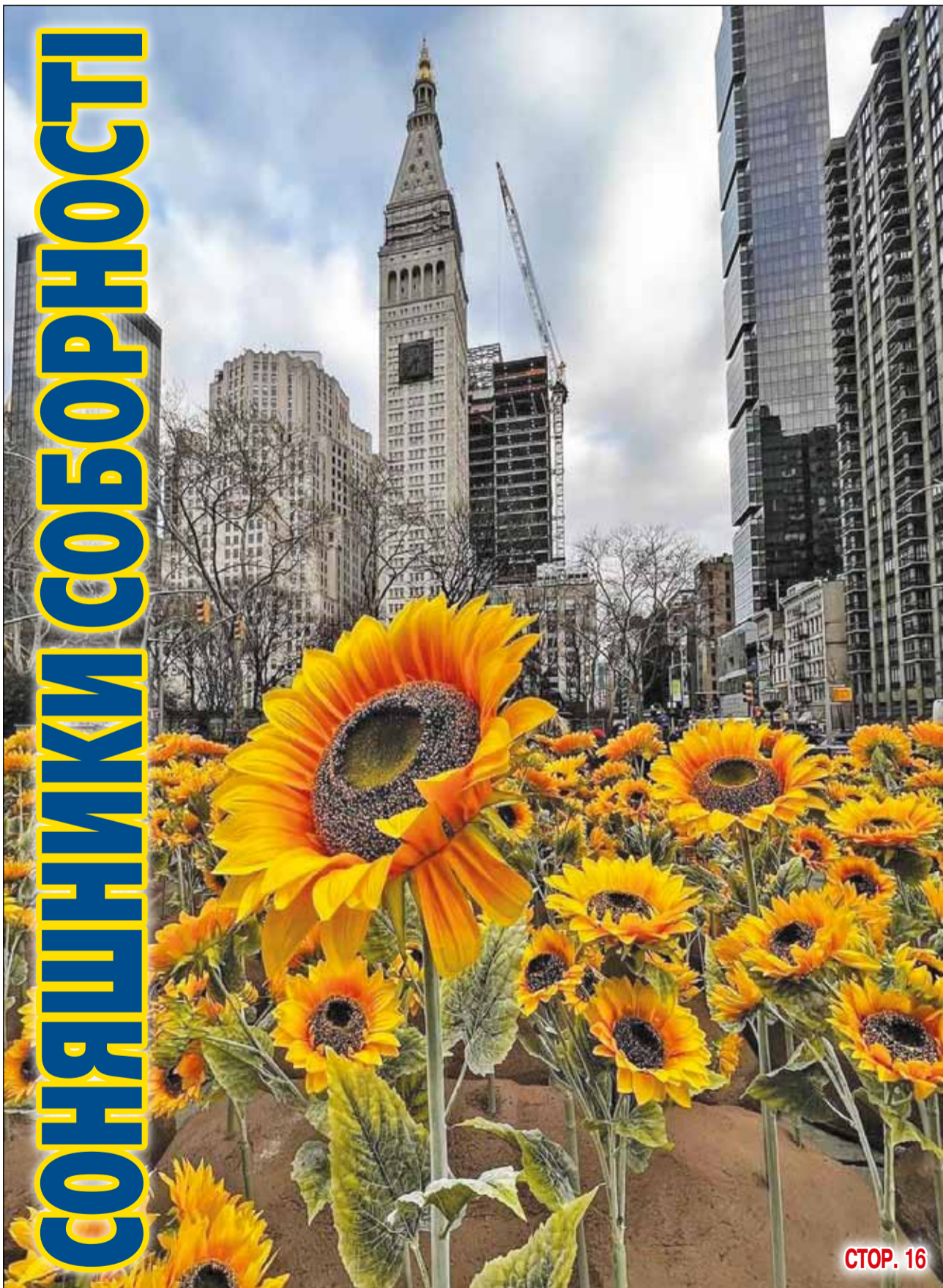
**KIND DEEDS: ЯК СТАВЛЯТЬ ПОРАНЕНИХ
ВОЇНІВ НА НОГИ** **СТОР. 15**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**МОРАВСЬКА СТОРІНКА
АМЕРИКАНСЬКОЇ ІСТОРІЇ** **СТОР. 20-21**

СОЛЯШНИКИ СОБОРНОСТІ

СТОР. 16

**ПАМ'ЯТАЙМО
ПРО КРУТИ!**

СТОР. 18,19

МЕТРОПОЛІТЕН ОПЕРА, НЬЮ-ЙОРК

30 LINCOLN CENTER PLAZA, NEW YORK, NY 10023

**24 ЛЮТОГО
П'ЯТНИЦЯ
О 7:00 PM**

**ДЛЯ УКРАЇНИ:
КОНЦЕРТ ПАМ'ЯТІ ТА НАДІЇ**

FOR UKRAINE: A CONCERT OF REMEMBRANCE AND HOPE

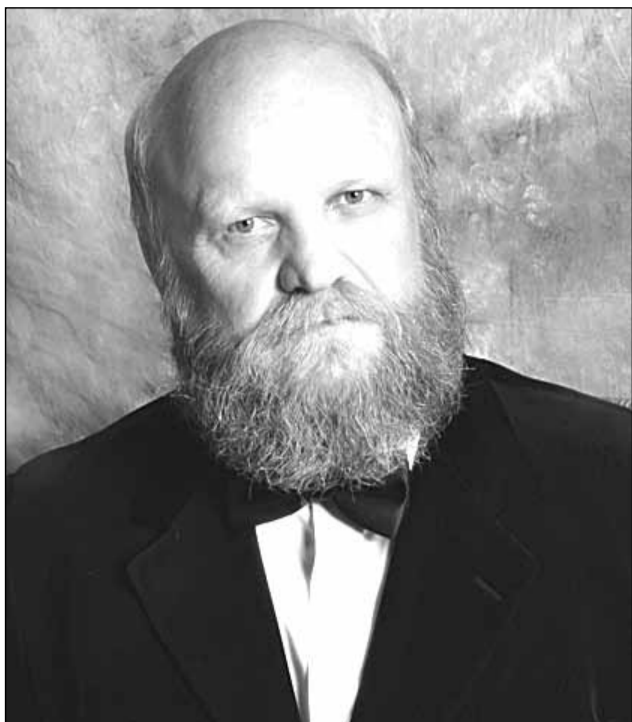

24 лютого, в знаменитому METROPOLITAN OPERA, відбудеться концерт солідарності з Україною – щоб відзначити героїзм та стійкість українського народу, глобальну солідарність та надію на справедливий мир

Квитки, вартість яких \$50+, можна буде придбати з 12:00 PM 1 лютого на сторінці театру: www.metopera.org
www.metopera.org/season/2022-23-misc/for-ukraine-a-concert-of-remembrance-and-hope/

«Метрополітен Опера однією з перших виявила солідарність з Україною, її народом, культурою та митцями, і продовжує це робити впродовж усього року цієї трагічної війни. Ми пишаємося тим, що співпрацюємо з Metropolitan Opera задля наближення та встановлення справедливого миру. Всі війни закінчуються, але ми завжди пам'ятатимемо, хто був з нами з перших, найскладніших моментів цієї війни...»

Сергій Кислиця,
Надзвичайний і Повноважний посол, Постійний представник України при ООН

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Здавалося б, що з нападом на Україну рашистів навіть найзатятіші корупціонери бодай трохи притлумлять свої апетити. Бо не можна ж у такий суворий час купувати на нагробовані в народі гроші коханкам «Мерседес» чи наживатися на поставках харчів тим, хто нині віддає за Україну й українців найдорожче – своє здоров'я й свої життя. Але, як свідчать факти, можна.

Ви прочитаєте в цьому випуску «НГ» про афери довкола державних закупівель продовольства для нашого війська. Спритні шахраї, які пригрілися біля Міністерства оборони, купували за рахунок держави курячі яйця по 17 гривень за штуку (те саме вони робили й з усім іншим продовольством під час закупки його для потреб армії), а різницю між їхньою реальною вартістю й зарядженою цими аферистами клали собі в кишеню. А коли їх викрили, їхній начальник розродився гнівними тирадами, що це, мовляв, не чесне журналістське розслідування, а атака на нашу армію. Але ні, це атака не на армію, а викриття шахраїв, які наживаються на цій армії.

Або візьмімо поліцейських начальників. Ці, здавалося б, повинні туго затягнути паски й почати працювати на державу, на яку напав підступний і жорстокий ворог. Але ні, не затягнули. У славному місті Львові тамтешній начальник обласної патрульної поліції Роман Пилипенко опинився в епіцентрі скандалу через перепустку на проїзд площею Ринок, яку він подарував своїй коханці. Щоб та могла з тихою проїжджати на подарованому їй цим же начальником «Мерседес» пішоходною зоною, плюючи з вікна на обурені погляди львів'ян та гостей міста Лева.

Цікаво, чи знають всі ці люди скільки коштів переказують нині воюючій Україні країні вільного світу, аби перемогти жажливу зідру, яка вчепилася Україні в горло?! І чи усвідомлюють, що весь цей потік може різко обміліти, коли люди по всьому світу дізнаються, як в Україні живуть всі ці начальнички, їхні численні лакузи й коханки?! Бо на місці американців, французів чи німців я, наприклад, задався б запитанням: «А чому країна повинна переказувати Україні мільярди, на які там так розкошують владоможці? Чому вона не візьме їх у порошків, коломойських і пінчуків? Звідки вони беруть кошти на всі ці замки, яхти, «Мерседес», вілли на теплих морях? Адже в них війна, мільйони людей біжать до нас з однією валізою в руках. Це їм потрібно допомагати, а не владоможцям, які ані до війни, ані тепер так і не зрозуміли, що красти в своєї держави не можна. Як не можна й порушувати її закони, на варті яких їх буцімто й поставили».

Боляче все це усвідомлювати. В той час, коли молоді хлопці гинуть на фронтах війни, хтось продовжує грабувати нещасну Україну. А хтось випишує своїх коханкам перепустку в зону, де заборонено рух транспорту тільки для того, аби вони, сидючи в «Мерседесах», насолоджувалися своєю вищестію в порівнянні з простим людом. Допоки все це триватиме? Надія на хлопців, які нині воюють в окопах Української Вітчизняної війни. Віриться, що повернувшись з неї, вони нарешті наведуть лад в українському домі. Бо так далі жити не можна.

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Читаємо в Івана Драча: «Назву «Русь» вирвано із серця Києва залізною рукою Петра». Сталося це більш як 300 років тому, 22 жовтня 1721 року, коли цар Петро I проголосив Московське царство «Російської імперією», а московитів – «россиянами». Така зміна назви Московської держави кинула серйозний виклик ідентичності українського народу.

«Ми є народ, у якого вкрали назву» – так означив ситуацію академік Михайло Грушевський. А відомий історик Ярослав Дашкевич прокоментував подію розлогіше: «Московщина, по суті, загарбала назву «Русь», яка своїм питомим змістом – етнічним, географічним, устроєвим – цілком від-

но, з «відкатами» й зловживаннями, крадінням і криворукістю, але Росія накопичила гігантську кількість зброї, а також певний досвід – як у локальних війнах по периметру (в тому числі й на нашій території), так і далеко від дому, в тій же Сирії. Це утворення готувалося до війни, це утворення вело війну практично безперервно, воно її вестиме, доки є ресурс, бо не вміє не вести.

Воюють вони кепсько, це вже очевидно, але розмір, на жаль, має значення. Техніка в них, як і очікувалося, теж, м'яко кажучи, російська, але її достобіса. Ну, й найсумніше, що вони нічому не навчаються. Їх попереджали, що квіти й хліб-сіль їм тут не чекають, але масової адекватної реакції на неприємний сюрприз я не бачу. Тобто, контакт із реальністю в рашистів вочевидь порушений, когнітивні здібності теж.

кають повагу і вдячність, але, пере-прошую: в Росії гвинтять практично кожного, хто виходить на антивоєнні демонстрації, за минулий тиждень таких налічили близько семи тисяч. 7 тисяч на 145 мільйонів населення – це 4 тисячні відсотка. Днями рашистська державна соціологічна служба ВЦИОМ поміряла температуру по палаті стосовно «військової операції»: стверджують, що 68% опитаних її «радіше підтримують», не підтримує кожен п'ятий. Звісно, що відповіді в них рахують, як у Білорусі голоси, але схоже таки, що більшість рашистів схвалюють наше вбивство. За що? Ясно, що їм промили мізки, але ніхто не змушував їх вірити місцевим геббельсам і не забороняв дивитися інтернет, либонь не СРСР. Якщо вони вважають, що ми їмо малих діточок на сніданок, це їхній вибір і їхня відповідальність.

ПУТІН – ПОРОДЖЕННЯ РАШИСТСЬКОГО ПЛЕБСУ

повіді сучасному термінові Україна... Це дало Московщині, хоча й підроблений, але все ж таки блиск культурної, цивілізованої держави з давньою історичною традицією, з візантійсько-київською церковною метрикою».

У Московії після перейменування її на Росію постала нагальна потреба написати нову версію історії з обґрунтуванням спадкоємності назви «российская» від князів Русі. Але в царя Петра I до цього руки не дійшли. Ідею створення нової історії Російської імперії «блискуче» втілила в життя імператриця Катерина II. Що її до цього спонукало? Ось що читаємо у праці академіка Григорія Півторака:

«Німкеня Катерина II намагалася пізнати історію чужої їй держави на основі наданих їй писемних джерел – літописів та інших документів московської старовини. Правда історія Московії її шокувала, бо була кучою й дуже бідною. Особливо царицю вразило те, що могутня держава Русь, слава якої протягом трьох століть гриміла на весь світ і з князями якої вважали за честь породичатися королі Франції, Угорщини, Швеції, як з'ясувалося, до Московії не мала жодного стосунку». Тобто, як бачимо, народ цей видає себе зовсім не за того, ким насправді є. Ніякі вони не росіяни й не спадкоємці Київської Русі. Їм більше підходить навіть не назва «москови́ти», це – раши́сти.

Але реалії змушують звернутися не тільки до історії, а й до словника психопатології. Це не порожній інтерес заради того, щоб чимось себе зайняти або вихлюпнути злість, це те, що дозволяє оцінити ймовірний розвиток подій: на що розраховувати й до чого готуватися.

Вже зрозуміло, що найближчими днями напір рашистської армії не захлинеється. РФ – це монстр, який упродовж усієї своєї короткої історії (можливо, крім епізоду на початку 1990-х, коли голодне населення із вдячністю приймало «ніжки Буша») за успадкованою традицією нарощував військову потугу. Неefектив-

У когось із туристів-екстремалів не витримують нерви, хтось дизертирує або відмовляється виконувати злочинні накази, але їх замало, щоб в цілому бачити в них людей. Це немов таргани: їх труять, а вони лізуть. Якщо хтось скаже, що це дегуманізація ворога, не гідна сучасної мислячої людини, дозволю собі проігнорувати. Після перемоги, після ретельної детоксикації й сепарації на агнів і козлищ, можливо, колись у далекому майбутньому буду здатен дискутувати з кимось із них про Тарковського, Лотмана й Бахтіна, наразі ж така перспектива не розглядається. Нецікаво.

Вже зрозуміло, що нинішня війна – це не злочин однієї-єдиної, хай божевільної чи дефектної, людини. Не, вибачте на слові, Путін і не Шойгу давав їхній артилерії цілевказання на житлові квартали Маріуполя, Харкова й Житомира, це робили конкретні рашистські полковники, капітани й молодші лейтенанти, і ім'я їм легіон. Отже, йдеться про колективного ворога й колективний стан мізків.

Антропологі кажуть, що концепція «ментальності» або «менталітету» (культурних особливостей і цінностей певної спільноти, певного народу) застаріла й не є науковою, але в практичних цілях є сенс нею скористатися. Ментальність сучасного рашиста дефектна. Окремі прояви гідності й сміливості викли-

А тепер нарешті до психопатології. Є таке поняття: «звинувачення жертви (англійською «victim blaming», це стійке словосполучення) – це коли розбійник або гвалтівник перекладає відповідальність за свій злочин на жертву. Відбувається це за сценарієм, який, своєю чергою, позначається терміном DARVO (це абревіатура від англійських deny, attack, reverse victim and offender – тобто «заперечувати», «атакувати», міняти місцями жертву та агресора). Це не Путін вигадав, що в нас вішають російськомовних, йому це підказала колективна рашистська свідомість, точніше, підсвідоме. Не Путін вирішив, що проти нього весь «агресивний блок НАТО» (я цей вираз запам'ятав зі свого далекого дитинства), він лише взяв у шухляді готове, чим живе російська політична думка останніх 200 років: Александр Пушкін, Фьодор Достоєвський і Йосиф Сталін разом з московською шпаною заповідали йому, що «вся Європа против нас» і «англичанка гадит». Я всього лише хочу довести, що не Путін вигадав всюдисущу колорадську стрічку, як чіткий сигнал «можемо повторити», він сам є породженням рашистського плебсу, а його особисті фобії, його манії, його ресентимент – вичерпний зміст психіки тих самих умовних 68 відсотків. Ось чому ми – «нацисти», в нас «геноцид» і нас треба «демілітаризувати», а не навпаки.

Я не вірю в нещасних, забитих, надурених рашистських хлопчиків, яких погнали на заклання підступні генерали. Я навіть не співчуваю їхнім матерям, які вірять, що «політики посварили наші народи». Вони не отямляться, або отямляться не скоро. Боюся, що нам доведеться стиснути зуби, битися, підтримувати одне одного й чекати, доки в Рашці не закінчаться таргани.

Юрій Макаров,
журналіст і телеведучий
Карикатура
Симеона Скрепецького

ВІЙНА

ЯЙЦЯ ПО 17 ГРИВЕНЬ
ЗА ШТУКУ

В Україні спалахнув неабиякий корупційний скандал. З'ясувалося, що прислів'я «Кому війна, а кому – мати рідна» має під собою у воюючій Україні неабияке підґрунтя. Міністерство оборони України підписало угоду на послуги організації харчування в 2023 році військових частин, які дислоковані в тилу регіонах, на загальну суму 13,16 млрд гривень. Проте, як стверджує в своєму розслідуванні журналіст та засновник проекту «Наші гроші» Юрій Ніколов, ціни на найбільш ходові харчі в межах угоди виявилися сильно завищеними.

Українські воїни під час обіду. З'ясувалося, що спритні шахраї на поставках харчів для українського війська «гріли» собі руки, закуповуючи продукти за цінами, які вдвічі-втричі перевищують ціни в київських супермаркетах

Різниця в цінах комусь йшла до кишені. При цьому Міноборони дозволяє собі приховувати інформацію навіть від Верховної Ради, відмовляючи в інформації щодо закупівельних цін на броньовані та зимовий одяг», – додав автор розслідування.

На скандал із закупівлями одразу відреагували народні депутати. Так, Олексій Гончаренко, заявив, що Державна аудиторська служба вже проводить перевірку в Міноборони. Втім, відразу ж знайшлися й сили, які намагалися «відмазати» корупціонерів. Голова Комітету Верховної Ради з питань нацбезпеки, оборони та розвідки Олександр Завітневич, наприклад, поспішив заявити, що дані про закупівлю яєць для ЗСУ буцімто не відповідають цифрам контракту.

УКРАЇНСЬКА ВІТЧИЗНЯНА: ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ

Йдеться про військові частини, дислоковані в далеких від лінії зіткнення Полтавській, Сумській, Київській, Житомирській, Чернігівській та Черкаській областях.

Угоду, яка є в розпорядженні автора розслідування, було підписано 23 грудня 2022 року.

Якщо порівнювати ціни Міноборони з цінами роздрібних мереж, то розрив між ними становить 2-3 рази. Ю.Ніколов узяв за приклад ціни в супермаркетах у спальному районі Києва.

Так, Міноборони законтракувало яйця по 17 гривень за штуку, тоді як роздрібна ціна в супермаркетах Києва становить усього 7 грн за штуку. Картоплю замовили по 22 грн за кілограм, при цьому роздрібна ціна в магазині становить 8-9 грн. Куряче стегно замовили по 120 грн за кілограм, а в магазині – 80 грн. Така сама історія й з іншими продуктами.

Причому ціни на харчі порівнюються з роздрібними цінами, в які вже закладено й прибуток виробника, й націнку магазину, тож вони априорі вищі за ґуртові. До того ж в угоді Міноборони є окрема стаття видатків на надання послуг харчування – 30 млн грн.

До вторгнення рашистів, у 2021 році, ціни в контракті на харчування бійців у цих же областях були такі: яйця по 3,6-3,9 грн за штуку, картопля – 10,56 грн, куряче стегно – 67 грн за кілограм.

«Навіть якщо зважити на інфляцію, все одно різниця вражає, бо зростання цін за рік становило 26,6%. Коли навіть узяти до уваги аномальне подорожчання яєць за рік на 99%, то цьогогоріч вони мали б коштувати мак-

За український Бахмут тривають запеклі бої

симум 8 грн за штуку, а не 17. Та й якщо хтось пам'ятає, почім купував їжу рік тому, то має побачити, що відхилення від ринкових цін на продукти в минулорічному контракті Міноборони було порівняно незначним – до 20%», – наголошує журналіст.

Нинішній контракт обсягом 13 млрд гривень Міноборони уклало з ТОВ «Актив компанії» – фірмою, яка має статутний капітал у тисячу гривень. У 2021 році податкова служба анулювала в цієї фірми свідоцтво платника ПДВ через відсутність поставок і ненадання декларацій.

У 2019 році «Актив компанії» фігурувала в кримінальному провадженні Нацполіції. Фірма для участі в тендері на поставку яловичини для установ виконання покарань і слідчих ізоляторів

Державної кримінально-виконавчої служби подала підроблений акт, який не відповідав дійсності.

За місяць до укладання цього контракту з Міноборони засновником і директором «Актив компанії» став Валерій Мелеш. Раніше він був директором державного підприємства Міністерства оборони «Білоцерківський військторг».

Першим засновником «Актив компанії» 2016 року була Тетяна Шеремет. Раніше вона була директором дочірнього підприємства «Одеський військторг» держпідприємства Міноборони «Управління торгівлі Південного оперативного командування».

Тобто, як припускає Ю.Ніколов, «Актив компанії» є «прокладкою», створеною шахраями зі

сфери постачання харчів для військовиків.

Угоду з «Актив компанії» від імені Міноборони підписав Богдан Хмельницький – директор департаменту держзакупівель, у якого влітку проводили обшуки в справі щодо розкрадань на поставках амуніції для військовиків.

З початком російського вторгнення держава вирішила приховати від Prozorro інформацію про всі закупівлі Міноборони, в тому числі й про ті, що здійснювалися в попередні роки.

Тож, Міністерство оборони отримало повну вольницю на непрозорі закупівлі харчів і речового забезпечення військовослужбовців, наголошує Ніколов.

«Як наслідок маємо закупівлі за завищеними в рази цінами.

23 січня відбулося засідання Комітету стосовно оприлюдненого в ЗМІ журналістського розслідування про порушення в системі Міноборони України процедури закупівель та завищення цін на послуги із забезпечення харчами військовиків. О.Завітневич зауважив на ньому, що інформація про закупівлю харчів для української армії за завищеними цінами є дещо неточною. Він запевнив присутніх на засіданні представників Національного антикорупційного бюро України (НАБУ), Служби безпеки України (СБУ) та Державного бюро розслідувань (ДБР), що очолюваний ним Комітет постійно моніторить ситуацію, заслуховує відповідальних осіб і працює над проблемою разом з колегами з Міноборони та правоохоронних органів.

Зокрема, конкретно за цим кейсом, і головне – ще до засідання Комітету, НАБУ порушило справу щодо перевірки закупівель харчового постачання на 13 млрд грн. Вже проводиться досудове розслідування, зокрема й за іншими учасниками цієї справи. Відбувається експертиза контракту, цін та ін.

Крім того, Завітневич наголосив, що ситуація з оприлюдненням матеріалу викликала нагальну потребу в змінах до законодавства, зокрема до Закону про оборонні закупівлі.

За результатами засідання, Комітет Верховної Ради з питань нацбезпеки, оборони та розвідки констатував, що необхідно ініціювати перевірки та контроль постачальників, які беруть участь у забезпеченні військовиків харчовим постачанням.

Утім, незважаючи на незграбні спроби «відмазати» корупціонерів з Мініборони, українське суспільство вимагає негайної реакції на ці неподобства з боку Президента. Йдеться навіть про усунення з посади міністра оборони України Олексія Резнікова, який мав би контролювати дії шахраїв. Хоч до цього, здається, не дійде.

ЧИНОВНИКАМ ЗАСЬ НА КУРОРТИ, БО БОЇ НЕ ВЩУХАЮТЬ АНІ НА ДЕНЬ

Тим часом, чиновникам офіційно заборонено виїжджати на відпочинок чи з іншими недержавними цілями за кордон. Про це заявив президент України Володимир Зеленський у своєму вечірньому відеозверненні в понеділок, 23 січня.

За його словами, він ухвалив рішення Ради нацбезпеки та оборони щодо виїзду чиновників за кордон. Воно стосується всіх посадових осіб центральної влади, різних інших рівнів місцевої влади, а також правоохоронців, народних обранців, прокурорів та всіх, хто має працювати на державу і в державі.

«Хочуть відпочивати зараз – відпочиватимуть поза державною службою. За кордон їздити на відпочинок або з якоюсь іншою недержавною метою посадовцям більше не вдасться», – наголосив президент.

Він зазначив, що за п'ять днів Кабмін має розробити такий порядок перетину кордону для посадових осіб, щоб єдиною підставою могло бути лише службове відрядження.

Зазначимо, раніше з'явилася інформація, що заступник генпрокурора України Олексій Симоненко їздив у відпустку до Іспанії автомобілем львівського підприємця та депутата Григорія Козловського, а супроводжував Симоненка – охоронець Козловського.

А на фронтах тривають запеклі бої. Противник зазнав чималих втрат під час спроби наступу 20-21 січня на Запорізькому напрямку поблизу Малих Щербаків. Про це інформує Генштаб у своєму зведенні від 23 січня.

Зокрема, Сили оборони України ліквідували там понад 50 окупантів, 16 з них – безповоротно. Крім того, знищено 9 одиниць озброєння та військової техніки різного типу (танк, 6 одиниць БМП та броневантажівка «Тигр»). Ще 4 одиниці пошкоджено.

Авіація Сил оборони протягом доби з 23 на 24 січня завдала 5 ударів по районах зосередження загарбників. Також наші захисники збили 2 ворожі літаки Су-25, гелікоптер Ка-52, безпілотний літальний апарат «Орлан-10» та 2 керовані авіаційні ракети Х-59.

Підрозділи ракетних військ і артилерії Сил оборони України за той же час уразили 3 райони зосередження окупантів та ворожий склад логістики.

За даними Генерального штабу Збройних сил України, Росія, станом на ранок 23 січня, втра-

тила у війні проти України 121 480 своїх військовиків. За цими ж даними, РФ також втратила 287 літаків, 277 гелікоптерів, 1894 БПЛА оперативно-тактичного рівня, 749 крилатих ракет.

Але незважаючи на численні втрати, ворог продовжує наступ задля захоплення нових і нових українських територій і насамперед всієї Донецької області.

На Бахмутському напрямку обстріляно населені пункти Спирне, Виїмка, Берестове, Білогорівка, Веселе, Красна Гора, Бахмут, Кліщівка, Курдюмівка, Майорськ та Нью-Йорк.

На Авдіївському напрямку під ворожий вогонь потрапили Бер-

селених пунктів Дворічна, Гряниківка, Куп'янськ, Кислівка, Крохмальне й Берестове Харківської області, а також Новоселівське та Стельмахівка на Луганщині.

Обстрілів також зазнали райони населених пунктів Новосилівка, Бояро-Ложачі та Стукалівка Сумської області, а також Гур'їв Козачок, Слобожанське, Зелене, Тернова, Стариця, Вовчанськ, Землянки, Кам'янка та Красне Перше на Харківщині.

На Запорізькому напрямку від артилерійського вогню постраждали, зокрема, Комишуваха на Донеччині, а також Червоне, Гуляйполе, Чарівне, Новоданилівка та Оріхів Запорізької області.

сово окупованого Криму для подальшого лікування.

У низці населених пунктів Сєверодонецького району Луганської області російські окупанти всіляко намагаються інформаційно ізолювати місцеве населення, зокрема, українське телебачення та мобільний зв'язок недоступні.

ЗАМІНОВАНА УКРАЇНА

Тим часом, в Україні ледь не щодня гинуть люди, які натикаються на повсюдно розкидані окупантами міни. Після завершення війни на очищення всієї території Української держави

купувати, зокрема це й Донеччина, й Луганщина, й Запоріжжя, то я думаю, що це може бути навіть більше», – розповів Хорунжий.

За його словами, основними напрямками роботи для піротехніків наразі є звільнені від окупантів райони Харківської, Херсонської, Миколаївської та Донецької областей. При цьому найбільше зусиль спрямовується на очищення від вибухівки об'єктів енергетичної інфраструктури. Представник ДСНС пояснив, що ці напрямки роботи найбільше підсилюють, щоб пришвидшити очищення територій.

Зокрема, служба збільшила обсяг піротехнічного складу з 600 осіб до однієї тисячі, а в 2023 році планує залучити до роботи ще 500 саперів. За даними Хорунжого, ДСНС працює над забезпеченням нових підрозділів необхідною технікою та обладнанням. Йдеться про машини механізованого розмінування, піротехнічні машини, захисне спорядження, металодетектори та інші предмети.

Своєю чергою, НАЕК «Енергоатом» заявив, що після деокупації Запорізької АЕС та Енергодару українським саперам знадобиться мінімум два місяці для знешкодження вибухових пристроїв.

«Окупанти цілеспрямовано перетворюють найбільшу в Європі АЕС на військову базу, мінуючи все навколо через страх перед ЗСУ. Цей час також необхідний для проведення фахівцями «Енергоатому» перевірки стану обладнання й споруд атомної станції та прилеглої території.», – йдеться в повідомленні «Енергоатому».

Російські війська не можуть запустити жоден енергоблок станції через пошкодження ліній електропередачі. «Через простій Запорізької атомної станції та зупинку всіх її енергоблоків відбувається постійна поступова деградація систем і обладнання. Адаже не дотримується необхідний температурний режим їхньої роботи, а блоки перебувають у холодному неробочому стані. Станція не виробляє електроенергію, а тільки споживає її з української енергосистеми (близько 100 МВт на власні потреби)», – додали в компанії.

Тим часом, високопосадовці Пентагону порадили ЗСУ відкласти масштабний контрнаступ на окупантів в Україні – поки Київ не отримає нову партію американської зброї, а українські бійці не пройдуть відповідну підготовку. Про це повідомила інформаційна агенція Reuters. За словами американського високопосадовця, нині весь час тривають переговори між Києвом та Вашингтоном про параметри майбутнього українського контрудару, проте Байден через дорожнечу та складність в обслуговуванні не змінив свого рішення не постачати ЗСУ американські танки M1 Abrams.

**Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»**

Розбита рашистська техніка на Запоріжжі

Окупанти повністю замінували захоплену ними Запорізьку АЕС

дичі, Авдіївка, Водяне, Красногорівка, Мар'їнка та Новомихайлівка Донецької області.

На Новопавлівському напрямку було обстріляно Микільське, Вугледар, Пречистівка, Нескучне та Велика Новосілка на Донеччині.

На Лиманському напрямку вогневого ураження зазнали райони Макіївки, Площанки, Кременної, Діброви та Кузьминога Луганської області.

На Куп'янському напрямку противник обстріляв райони на-

На Херсонському напрямку окупанти щодня обстрілюють цивільне населення. Вчоргове вогневого впливу з реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) зазнали Антонівка та Херсон.

З початку січня цього року значно збільшилась кількість поранених рашистів на тимчасово окупованій частині Херсонської області. Тамтешні лікарні переповнені. Усіх важких поранених концентрують по медичних закладах регіону. Тільки невелику кількість відправляють до тимча-

від вибухонебезпечних предметів може знадобитися більше ніж десять років. Про це заявив речник Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) Олександр Хорунжий.

«Ситуація складна, тому що в нас фактично третина території потенційно забруднена вибухонебезпечними предметами внаслідок вторгнення РФ... Фахівцями наводилися цифри 5-10 років, необхідних для повного розмінування, але якщо взяти ще території, які ми маємо део-

СОЛІДАРНІСТЬ

На американській авіабазі в німецькому Рамштайні минулої п'ятниці, 20 січня, закінчилося восьме засідання Контактної групи з питань оборони України, так званий Рамштайн-8. Учасники зустрічі, а це керівники оборонних відомств понад 50 країн, не дійшли згоди щодо постачання Києву основних танків Leopard-2.

«Цього разу увагу союзників у Рамштайні було сфокусовано на допомозі Україні, яка зробить її успішною на полі бою безпосередньо, вже ЗАРАЗ», – заявив міністр оборони США Ллойд Остін під час прес-конференції

Під час дискусій у Рамштайні

«Ми вже отримали британські Challenger-2, про які говорили, що це неможливо. Вже отримуємо французькі легкі танки. Ми чуємо, що Франція обмірковує надання важких танків Leclerc. Не сумніваюся, що й Leopard-2 до нас дойдуть, ми перебуваємо на фінальній стадії», – сказав Кулеба.

За підсумками Рамштайн-8, шеф Пентагону Ллойд Остін повідомив, що США передадуть Україні додаткові ЗПК NASAMS та вісім систем ППО Avenger. Також американський міністр оборони заявив, що новий пакет допоможе задовольнити потребу ЗСУ в бронетехніці та бойових машинах. Допомога США включає: 59 бойових машин піхоти Bradley,

ЯБЛУКО РОЗБРАТУ – ТАНКИ

за підсумками зустрічі. Він підтвердив слова свого німецького колеги Бориса Пісторіуса про те, що сторони не мають «однозначної думки» про танки й заявив, що Німеччина не готова постачати Leopard-2 для України. До речі, самі Сполучені Штати також відмовилися надати свої танки Abrams через буцімто «високу ціну їхнього обслуговування».

Остін додав, що на сьогодні багато країн Євросоюзу згодні передати німецькі танки, які є в них, тому переговори продовжаться. Зокрема, Захід має вікно можливостей до весни, щоб передати танки, перш ніж ЗСУ почнуть контрнаступ.

«Ми розуміємо, про який проміжок часу ми говоримо: із сьогоднішнього дня й до весни, коли буде сприятлива пора для контрнаступу. Коли йдеться про танки, то сьогодні Польща пропонує Україні надати 11 танків Leopard-2. Поки що про якісь інші пропозиції я не знаю», – сказав він.

Новий міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус назвав помилковим враження, що утворилася «згуртована коаліція, на шляху якої стоїть Німеччина». «Є вагомні аргументи на користь поставки, є вагомні аргументи проти», – сказав Пісторіус, додавши, що він поки що не може сказати, яким буде рішення й коли воно буде ухвалено.

Водночас, він доручив Міністерству оборони Німеччини перевірити свої запаси Leopard-2 для можливого постачання в Україну. Аудит повинен визначити точну кількість танків, які є в збройних силах ФРН та у виробників. Увага приділятиметься кількості танків та їхньому стану. «Все це стане підготовкою до дня, який може настати», – сказав Пісторіус.

Він також не вважає, що затягування постачання танків може призвести до поразки України. «Ні, тому що ми ухвалили

Танк Leopard-2 німецького виробництва надзвичайно потрібен ЗСУ для весняних контрнаступальних операцій

рішення якнайшвидше. І ми вже підтримуємо Україну великими обсягами й продовжуватимемо нашу підтримку стільки, скільки буде потрібно, поки війна не закінчиться», – повідомив він.

Тим часом, міністр закордонних справ Польщі Збігнев Рау заявив, що його країна передасть свої танки Leopard-2 незалежно від того, яке рішення ухвалить інші країни. Про це він написав у своєму Twitter.

«Ми збираємося відправити танки Leopard-2 в Україну. Ми підтримуватимемо зв'язок з урядом Німеччини з цього питання. Але незалежно від його рішення, ми сповнені рішучості поставити ці танки Україні, як і обіцяли», – зазначив глава польської дипломатії.

«Негайно випустить «Леопардів!» – скандував натовп біля берлінського офісу канцлера Олафа Шольца в п'ятницю, 20 січня, ввечері. Це вимога, яка стала особливо нагальною по всій Європі на тлі зростання тиску на Німеччину з метою переконати її надати такі необхідні Україні танки.

«Досі Шольц відкидав ці заклики. Великі надії поклалися на зустріч міністрів оборони Заходу минулої п'ятниці. Очікувалося, що за її результатами Київ отримає танки Leopard-2 німецького виробництва. Але надії не виправдалися», – пише Financial Times, додавши, що в неділю, 22 січня, Шольц ухилився від відповіді на запитання про те, чи може він запевнити Україну, що вона таки отримає німецькі танки без затримок.

«Ми рухатимемося в майбутнє так само, як ми це робили раніше – в тісній координації з нашими союзниками. Це принцип, який досі був для нас корисним», – сказав він під час візиту до Парижу.

Financial Times пише, що українські чиновники ледве приховують своє розчарування. І їхня точка зору поширена в Європі. Союзники дедалі більше роздратовані кепською комунікацією Шольца й відсутністю узгодженості в питанні танків. Тим часом, у Берліні зростає занепокоєння, що напруження навколо Leopard-2 шкодить глобальній позиції Німеччини.

«Двозначність, яку демонструє німецький уряд, стає проблемою. Вона штовхає Німеччину за межі центру тяжіння в ЄС», – сказала старший науковий співробітник Європейської ради закордонних справ Сусі Деннісон.

Заплутаність позиції уряду Німеччини стала ще гіршою після заяви міністра закордонних справ Анналени Бербок, яка сказала в неділю, 22 січня, що її країна «не стоятиме на шляху Польщі», якщо та вирішить передати танки Leopard-2 Україні.

Польський прем'єр-міністр Матеуш Моравецький в неділю, 22 січня, написав у Twitter: «Ми не будемо мовчки стояти й дивитися, як Україна стікає кров'ю до смерті. Якщо ми не отримаємо німецької згоди щодо Leopard-2, ми створимо «меншу коаліцію» країн, готових пожертвувати частиною своїх сучасних танків для України».

Тим часом, міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба вважає, що в питанні отримання Україною танків від західних партнерів залишилося зробити «останні пів кроку».

90 бронетранспортерів Stryker, 53 бронемашини з посиленням протимінним захистом MRAP, 350 багатоцільових колісних транспортних засобів високої мобільності HMMWV.

А ось інші види озброєння, які Україна має отримати від союзників за підсумками восьмої зустрічі у форматі Рамштайн: ППО від Франції, Німеччини та Великої Британії, зокрема, батарею ЗПК Patriot від Німеччини; ракети для Patriot, пускові установки та навчання від Нідерландів; закупівля Канадою ЗПК NASAMS та снарядів до неї; танки Challenger-2 від Великої Британії; БМП CV90 та CAU Archer від Швеції; 19 гаубиць від Данії; більше гелікоптерів, ПЗПК Stinger та іншого обладнання від Латвії; великий пакет допомоги від Естонії, який включає 155 мм снаряди для гаубиць і не тільки.

Міністр оборони Німеччини також анонсував новий пакет військової допомоги Україні обсягом один мільярд євро. Крім ЗПК Patriot, до нього увійдуть ще сім CAU Gerard та ще один ЗПК Iris-T SLM з додатковими керованими ракетами.

Президент України Володимир Зеленський під час вечірнього звернення до народу 20 січня підвів підсумки зустрічі в Німеччині та нагадав, що предмет обговорення в Рамштайні не завжди можна називати публічно. Він заявив, що ця зустріч зміцнить стійкість України, а союзники підтримуватимуть Україну стільки, скільки потрібно для її перемоги. «Так, ще доведеться поборотися за постачання сучасних танків, але щодня ми робимо сильнішою очевидність безальтернативності того, що рішення щодо танків має бути ухвалено», – сказав президент.

Він подякував союзникам за обіцяну артилерію, снаряди, сотні бойових машин, ракети для реактивних систем. «Єдине у

всьому цьому, що слід наголосити, – це час, час поставок. Кожна домовленість повинна виконуватися дуже швидко – для нашої оборони. Наступний тиждень, до якого ми вже готуємося, має також принести свої оборонні плоди», – додав він.

Зазначимо, що генсек НАТО Енс Столтенберг заявив, що консультації щодо постачання Німеччиною танків Leopard-2 Україні продовжуватимуться. Також він зазначив, що підтримує передачу Києву нових пакетів озброєння.

«Той факт, що сотні нових бойових машин піхоти, бронетехніки та бойових танків тепер надаються Україні, матиме величезне значення для країни... Ця підтримка дозволить не лише українцям захиститися від нових наступів Росії, а й дозволить їм розпочати власні наступальні дії, щоб відвоювати територію», – сказав Столтенберг.

Ще перед Рамштайном-8, 19 січня, дев'ять країн Європи підписали Талліннську декларацію, де міститься зобов'язання щодо масштабної військової допомоги Україні. У документі поставили підписи міністри оборони Великої Британії, Естонії, Латвії, Литви та Польщі, а також представники Данії, Нідерландів, Словаччини та Чехії.

Декларація передбачає «новий рівень» підтримки України та включає надання Києву танків, засобів протиповітряної та протиракетної оборони, артилерійські установки. Пакет має допомогти ЗСУ «глибоким високоточним вогнем» вражати «російські логістичні та командні вузли на окупованій території».

Також підписанти закликали інших членів НАТО та партнерів «наслідувати приклад і якнайшвидше надати свої власні заплановані пакети підтримки для забезпечення перемоги України на полі бою в 2023 році».

Відразу після підписання декларації Польща пообіцяла, що до нового пакету допомоги увійдуть зенітні гармати С-60, 70 тисяч боєприпасів до них, а також 155-мм гаубиці Krab та різні види боєприпасів. До того ж країна вже передала 42 бойові машини піхоти разом з комплектом підготовки для двох механізованих батальйонів. Варшава також готова передати роту танків Leopard-2 і тисячу одиниць боєприпасів.

Міністр оборони Великої Британії Бен Воллес оголосив, що, крім танків Challenger-2, його країна надасть Україні щонайменше три батареї самохідних артилерійських установок AS-90 155, кілька бронемашин, у тому числі Bulldog, а також ще 600 ракет Brimstone.

Данія ухвалила рішення відправити Україні 19 французьких 155-мм самохідних артилерійських установок Caesar. Міністр оборони Данії Якоб Еллеманн-Енсен уточнив, що про САУ Caesar «конкретно просили українці, й саме тому ми зараз йдемо їм назустріч».

Латвія пообіцяла ЗПК Stinger, два гелікоптери Мі-17, БГЛА й тренування для двох тисяч українських військовиків. За словами міністра оборони Латвії Інари Мурнієце, перша партія нового пакету вирушить до України вже 25 січня.

Уряд Естонії ухвалив рішення про надання військової допомоги Україні на суму 113 мільйонів євро, що є найбільшим пакетом допомоги, наданим Естонією досі. Допомога включає десятки 155-мм та 122-мм гаубиць, тисячі снарядів та вантажівки для

відповідним запитом. Про це в п'ятницю, 20 січня, повідомило видання NL Times. Про ймовірність постачання Україні винищувачів F-16 пише також Sky News, зазначивши, що ще кілька місяців тому це здавалося неможливим.

Багатофункціональний винищувач F-16 має високу маневреність і може розвивати швидкість у понад 1900 км на годину. За даними Пентагону, винищувач здатний розпізнавати цілі за будь-яких погодних умов і виявляти літаки, що

«Ніхто не знає, як завершиться ця війна... Більшість війн закінчується, як правило, за столом переговорів. Але треба усвідомлювати, що те, чого Україна може досягти за столом переговорів, повністю залежить від того, що буде досягнуто на полі бою. Путін не змінив своєї головної мети – повний контроль над усією Україною. Отже, єдиним шляхом, умовою для мирного рішення є однозначний сигнал Путіну: він не переможе на полі бою. І ми маємо створити ці умови», – сказав Столтенберг, додавши, що

«Загалом ми бачимо серйозне посилення обороноспроможності України, щоби вона не лише вижила, але й могла перемогти в цій війні... Ми повинні просуватися далі та не дозволити перемогти Путіну. Це створило б дуже загрозову ситуацію для наших безпекових інтересів. Ми маємо подбати про те, щоб Україна перемогла», – заявив очільник НАТО, назвавши рівень згуртованості альянсу «небаченим», чого Путін не міг собі навіть уявити, й це була одна з його головних стратегічних помилок.

Російську ядерну риторику генсек НАТО назвав «абсолютно безвідповідальною й загрозовою». За його словами, в альянсі уважно слідкують за ситуацією й наразі не бачать змін у готовності ядерних арсеналів. «Якщо ми дозволимо РФ нас шантажувати такою риторикою, підемо на поступки, тоді цей світ насправді буде небезпечним, адже Росія вдаватиметься до такої практики, до погроз, кожен раз, коли захоче чогось досягти», – підкреслив Столтенберг.

Відповідаючи на запитання щодо перешкод, які Туреччина ставить на шляху Фінляндії та Швеції до членства в НАТО, він нагадав, що загалом процес відбувається за дуже прискороною процедурою, обидві країни подали заявки лише в травні минулого року, зазвичай процес займає роки. До сьогодні 28 з 30 членів альянсу ратифікували протокол про вступ обох країн, нагадав генсек НАТО. Втім, президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган заявив, що Швеції не варто очікувати від його країни підтримки вступу до НАТО після недавнього протесту біля турецького посольства в Стокгольмі, під час якого ультраправий шведський політик Расмус Палудан спалив копію Корану й виголосив промову, в якій засудив іслам.

«Тим, хто допустив таке неподобство перед посольством Туреччини в Стокгольмі, не слід очікувати від нас будь-якої прихильності щодо їхнього звернення про членство в НАТО. Якщо Швеція не шанує Туреччину, а також релігійні почуття мусульман, вона не отримає від нас жодної підтримки щодо членства в альянсі», – сказав Ердоган.

**Тарас Гніп
Спеціально
для «Нової газети»**

Коли верстався номер.

25 січня Білий дім може оголосити про рішення надати Україні танки Abrams. Один з чиновників Пентагону анонімно повідомив, що кількість танків Abrams може коливатися від 30 до 50. Тим часом, канцлер Німеччини Олаф Шольц ухвалив рішення передати Україні бойові танки Leopard-2 й має намір оголосити про це в середу, 25 січня, під час виступу в Бундесвері. Крім того, він може оголосити й про рішення Німеччини не блокувати реекспорт «Леопардів» з інших європейських країн.

Французький важкий танк Leclerc, ймовірність поставок якого Україні розглядає Париж

Американський винищувач F-16, які Нідерланди можуть поставити Україні, якщо Київ звернеться з відповідним запитом

їхнього перевезення, понад сотню протитанкових гармат Carl Gustav та понад тисячу одиниць боєприпасів до них.

Швеція готується надати Україні 50 бойових машин піхоти CV90 та колісні 155-мм гаубиці Archer. Уряд Швеції ухвалив рішення про пакет військової підтримки України, що складається з трьох частин, включаючи «перше рішення про початок постачання артилерійської системи Archer».

Пакет вартістю 4,3 млрд шведських крон (419 мільйонів доларів) також включатиме протитанкову зброю NLAW. Нідерланди розглядають можливість надання Україні винищувачів F-16 американського виробництва, якщо Київ звернеться з

летять низько, на висоті радіолокаційних перешкод. F-16 може пролетіти понад 800 км, захищатися від ворожих літаків, вразити ціль і повернутися до початкової точки.

За даними агенції, наступна зустріч на авіабазі Рамштайн, що запланована на середину лютого, ймовірно, буде зосереджена саме на питанні надання Україні бойової авіації.

Генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг переконаний, що партнери повинні допомогти Україні перемогти на полі бою та створити умови для завершення війни за столом переговорів на її умовах. Про це він заявив 23 січня в ефірі німецького телеканалу Welt.

союзники та партнери повинні створити для України сприятливі умови на фронті шляхом надання необхідної зброї.

За його словами, наразі відбувається процес консультацій між союзниками, яку саме зброю ще передати Україні, але також щодо того, як забезпечити ефективне функціонування тих систем, які були передані раніше.

Столтенберг не погодився з оцінкою, що нинішня дискусія щодо передачі наступальних танків розколює альянс, і Німеччина протипоставила себе іншим країнам. Подекуди ухвалення таких рішень потребує часу та консультацій, зміст яких не виноситься на широкий загал, додав генсек НАТО.

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Десятки тисяч прихильників, об'єднаних принципом, що в сучасній Америці кожне життя повинне мати значення, тому що кожне життя є даром Божим, зібралися в столиці країни на всеамериканську Ходу за життя (March for Life). Це 50-та за порядком і перша національна хода після скасування рішення Верховного суду США у справі Роу проти Вейда 1973 року – ключової справи про аборт у штаті Місісіпі «Доббс проти Організації жіночого здоров'я міста Джексон». Йдеться про конституційність заборони штатом абортів після 15 тижнів вагітності – прямий виклик «заборони Роу» щодо законів штату, які обмежують доступ до абортів до «життєздатності» плода, яка, як оцінюється, становить від 24 до 28 тижнів вагітності. Першопоштовхом і точкою відліку стала справа «Роу v. Wade» й контрверсійне рішення стосовно неї Верховного суду США. А передісторія цього питання така. Прецедентом стала справа жінки на ім'я Норма Маккорві, яка виступала під псевдонімом Джейн Роу. Завагітнівши в 1969 році своєю третьою дитиною, вона вирішила зробити аборт, який у штаті Техас, де жінка мешкала, було заборонено, окрім випадків, які загрожують життю матері. Розпочалася судова тяганина. Зрештою, її захисники подали позов до федерального суду США проти колишнього окружного адвоката Генрі Вейда, заявляючи, що закони, які забороняють аборти в штаті Техас, антиконституційні. І в 1973 році Верховний суд США ухвалив рішення, яке перекреслило низку штатних та федеральних законів, поділивши Америку на тих, хто «за життя», і тих, хто «за вибір».

Уперше March for Life відбувся 22 січня 1974 року біля західних сходів Капітолію. У ньому взяло участь близько 20 тисяч однодумців.

У червні 2022 року Верховний суд США, розглянувши знову справу «Dobbs v. Jackson Women's Health Organization», повернув питання щодо регулювання або обмеження абортів до законодавчих органів штату.

Учасники «маршів за життя» сприйняли це як першу перемогу, але не війни, а лише першої битви, наголошуючи, що це початок, але не кінець. Проблема має як юридичне, так і моральне підґрунтя.

«Колись майбутні покоління озиратимуться на нас і дивуватимуться, як і чому суспільство, яке вихвалялося своєю відданістю правам людини, могло юридично дозволити вбивство життя ще в утробі матері», – сказав конгресмен-республіканець від Нью-Джерсі, співолова фракції захисту життя в Конгресі Кріс Сміт.

Приєднуючись до однодумців (людей різного віку, національностей, віровизнання, політичних переконань), які з'їхалися цього дня до американської сто-

ВАШИНГТОН. ХОДА ЗА ЖИТТЯ

Українські православні християни США взяли участь у 50-й Ході за життя, яка відбулася 19-20 січня у Вашингтоні

У Ході за життя традиційно взяли участь духовенство та віряни Української Православної Церкви США на чолі з архієпископом Даниїлом

Всенациональна молитва за життя в базиліці Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Вашингтон, 19 січня 2023 р.

лиці з усієї країни, разом із православними та католицькими ієрархами та християнами з усієї країни

очільник Західної єпархії Української Православної Церкви США, архієпископ Даниїл очолив делегацію Асамблеї канонічних православних єпископів Сполучених Штатів Америки та офіційно разом з отцем-парохом Української православної катедри Св. Андрія (Сильверспрінг, Мериленд) та семінаристами Свято-Софійської семінарії (Бавнд-Брук, Нью-Джерсі) представляли Українську Православну Церкву США на March for Life-2023.

19 січня архієпископ Даниїл також очолив делегацію православних ієрархів на відкритті щорічної Всенародної молитви за життя в римо-католицькій базиліці Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Щорічну месу відвідали понад 6500 людей з усієї країни, від немовлят до людей похилого віку.

Повертаючись до Нью-Джерсі – Духовного центру Митрополії УПЦ США, владика Даниїл, підводячи підсумки цих двох днів, мав нагоду й більше часу обговорити те, що відбувалося, із семінаристами Української православної духовної семінарії Святої Софії. Вислухавши їхні думки й закликаючи «бути свідками правди про те, що кожне життя має значення», він наголосив: «Закон змінився. Але повинні змінитися й людські серця. Тому деякі з найбільших битв за життя ще попереду».

**За матеріалами прес-служби УПЦ США
Фото протидияконів Андрія Ватрича й Максима Журавчика**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

РОСІЙСЬКИЙ ШПИГУН У ФБР

У Нью-Йорку, на летовищі імені Джона Кеннеді, 21 січня заарештували колишнього спеціального агента відділу контррозвідки ФБР Чарльза Макгонігала. Його підозрюють в порушенні та змові з метою порушення Закону про міжнародні надзвичайні економічні повноваження, а також у змові з метою відмивання й відмиванні грошей. Про це повідомило Міністерство юстиції США.

«54-річний Чарльз Макгонігал, колишній високопоставлений чиновник ФБР, і 69-річний Сергій Шестаков, судовий перекладач, колишній радянський і російський дипломат, який отримав американське громадянство, порушили санкції США, погодившись надати послуги Олегу Дерипасці, російському олігарху, який потрапив під санкції. Вони обидва раніше працювали з Дерипаскою, щоб спробувати зняти з нього санкції, і, як державні службовці, знали, що порушують закон. Наш офіс про-

Колішнього спеціального агента відділу контррозвідки ФБР Чарльза Макгонігала за рішенням суду може бути засуджено до 20 років ув'язнення

довжуватиме переслідувати тих, хто порушує санкції США, запроваджені у відповідь на воєнні дії Росії в Україні, щоб набити власні кишені», – повідомив федеральний прокурор Деміан Вільямс.

Своєю чергою, помічник директора ФБР Майкл Дж. Дрісколл сказав, що російські олігар-

хи, такі як Олег Дерипаска, здійснюють глобальний зловмисний вплив від імені Кремля та пов'язані з актами хабарництва, здринництва та насильства.

Відповідно до тверджень, що містяться в обвинувачувальному акті, в 2014 році президент США заблокував усе майно осіб, яких Міністерство фінансів США визначило відповідальними або причетними до дій чи політики, які загрожували безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України.

Це рішення стосувалось і тих, хто матеріально допомагав, спонсорував чи надавав підтримку фізичним або юридичним особам, які займаються такою діяльністю.

6 квітня 2018 року Управління з контролю за іноземними активами Міністерства фінансів США (OFAC) наклало на Олега Дерипаску санкції за те, що він діяв або мав намір діяти від свого імені, прямо чи опосередковано,

як високопоставлена посадова особа уряду Російської Федерації та за діяльність в енергетичному секторі економіки Російської Федерації.

У 2021 році Макгонігал та Шестаков змовилися надавати послуги Дерипасці, порушуючи санкції США, накладені на Дерипаску в 2018 році.

«Зокрема, після переговорів з агентом Дерипаски (його ім'я не називається – ред.) Макгонігал і Шестаков погодилися та провели розслідування проти конкуруючого російського олігарха в обмін на таємні виплати від Дерипаски. У рамках своїх переговорів з агентом Дерипаски Макгонігал, Шестаков і агент намагалися приховати причетність Дерипаски, серед іншого, не називаючи Дерипаску в електронних повідомленнях, використовуючи підставні компанії як контрагента у контракті, який окреслював послуги, що мають бути надані, використовуючи під-

роблений підпис на цьому контракті та використовуючи ті самі підставні компанії для надсилання та отримання платежів від Дерипаски», – йдеться в повідомленні американського Мінюсту.

При цьому Макгонігал і Шестаков усвідомлювали, що їхні дії порушують американські санкції. Зокрема, в 2019 році Макгонігал і Шестаков працювали від імені олігарха в безуспішній спробі домогтися скасування санкцій проти Дерипаски. А в листопаді 2021 року, коли агенти ФБР допитували Шестакова про характер його та Макгонігала взаємин з агентом Дерипаски, Шестаков дав неправдиві свідчення.

Макгонігал і Шестаков, якого затримали раніше, можуть отримати максимальне покарання у вигляді 20 років позбавлення волі. Шестакова також звинувачують у наданні неправдивих свідчень, максимальне покарання за яке становить п'ять років позбавлення волі.

КАЛІФОРНІЙСЬКА ТРАГЕДІЯ

У будинку озброєного злочинця Сема Кессіді, який убив уранці в середу, 18 січня, дев'ятьох безневинних осіб під час безладної стрілянини на залізничній станції в Сан-Хосе (штат Каліфорнія), було виявлено більше 22 тисяч набоїв і більше десятка одиниць вогнепальної зброї. Також у будинку Кессіді було знайдено кілька каністр з бензином і горючі суміші для коктейлів Молотова.

За словами представника місцевої влади, Кессіді довгий час був незадоволений своєю роботою. Він був службовцем на станції легкорельсового транспорту Valley Transportation Authority (VTA) в Сан-Хосе, де й застрелив дев'ятьох осіб, при цьому дозволивши іншим втекти.

«Грунтуючись на поточних доказах, отриманих детективами офісу шерифа у дворі VTA й будинку підозрюваного, стає ясно, що це був спланований захід, і підозрюваний був готовий використовувати свою вогнепальну зброю, щоб убити стільки людей, скільки було можливо», – йдеться в прес-релізі шерифа.

Шериф округу Санта-Клара Лорі Сміт також сказала, що Кессіді застрелився, коли до нього наблизилися поліцейські. Із собою у нього було три пістолети.

За даними місцевої влади, Кессіді скоординував пожежу в своєму будинку з нападом на робочому місці. Про пожежу повідомили протягом декількох хвилин після перших дзвінків про стрілянину на об'єкті VTA. Розслідування інциденту триває.

На місці трагедії в Сан-Хосе

БАЗЗ ОЛДРІН – 93-РІЧНИЙ НАРЕЧЕНИЙ

не кохання, Анка Фаур, і я одружилися. Ми пов'язали себе священними тенетами шлюбу на невеликій приватній церемонії в Лос-Анджелесі і ми схвилювані, як підлітки, які втекли від батьків», – йдеться у повідомленні.

Для колишнього астронавта це четвертий шлюб, наречена молодша за нього на 30 років.

63-річна Анка Фаур з 2019 року працює в компанії Buzz Aldrin Ventures LLC, що належить Олдріну. На цей час вона обіймає посаду віце-президентки компанії.

Олдрін має трьох дітей від першого шлюбу.

За 11 годин з моменту публікації твіт Олдріна зібрав понад 42 тисячі лайків та 5 мільйонів переглядів. Користувачі Твіттера вітають легендарного астронавта з днем народження та одружен-

ням. Деякі коментатори у привітаннях жартують: «Ви маєте бути на сьомому небі від щастя».

Також Базз Олдрін повідомив у соцмережі, що в його день народження йому вручили престижну премію «Живі легенди авіації».

Базз Олдрін – єдиний учасник першої в світі успішної місії з висадки на Місяць Аполлон-11 (Apollo-11), який залишився в живих.

Три американські астронавти – Ніл Армстронг (командир корабля), Майкл Коллінз (пілот основного блоку) та Олдрін, який був у цій місії пілотом місячного відсіку, – висадилися на Місяць 20 липня 1969 року.

У 2002 році Олдріну вдалося уникнути судового переслідування за звинуваченням у нападі після того, як колишній астро-

нав ударив у щелепу особу, яка вимагала, щоб Олдрін під запис на камеру присягнув на Біблії в тому, що висадка на Місяць не була постановкою.

Людиною, яка отримала кулаком по обличчю від Олдріна, був сценарист Барт Сібрел, прихильник теорії змови: він був переконаний, що висадки на Місяць насправді не було, а кадри, які транслювалися на весь світ, були зняті в кіностудії.

Базз Олдрін завершив кар'єру в НАСА у 1971 році, після чого очолив Школу льотчиків-випробувачів ВПС США на базі Едвардс (штат Каліфорнія). 1972 року він пішов у відставку.

За матеріалами американської преси підготував Хома Мусієнко

Базз Олдрін зі своєю нареченою Анкою Фаур

Легендарний американський астронавт Базз Олдрін, який був у складі першої місії на Місяць і другим ступив на його поверхню, відзначив свій 93-й день народження весіллям зі своєю

давньою подругою Анкою Фаур. Церемонія одруження відбулася у Лос-Анджелесі. Про весілля повідомляється у Твіттері Олдріна.

«У мій 93-й день народження я радий повідомити, що моє дав-

ІЗ «ЗАХАЛЯВНОГО» ЗОШИТА

Тетяна МАККОЙ –
власна кореспондентка
«Нової газети» в Америці

Відкотились з Водохрещем у минуле ще одні зимові свята. Ще одна сторінка в щоденнику Різдва Христового перегорнута, й залишаються одні

бодай пір'їну на льоту вхопити перед тим, як нагло погинути в рідній хаті, квартирі, дворі, підвалі чи погребі!.. Не пощадили путінські виродки навіть Дніпро (45 загинуло, 79 травмовано) – місто, що від початку московської агресії стало притулком для багатьох з розп'ятого Маріуполя, Миколаєва, Мелітополя з їхнім довкіллям та Донбасу. Влаштували такий «феєрверк» на «старий» Новий рік, причому по всій Україні, що навіть нам у далекій Америці застряв у горлі піріжок, випечений до свята за «бабусиним» рецептом. Ті христопродавці знайшли як влучити в болючу точку християнської душі України, забувши, що й самі ж під тим самим хрестом хрещені. Та що той піріжок!.. У багатьох із нас, певно, був на столі салат «олів'є» – незамінний атрибут новорічного застілля в СРСР, який наша ностальгія притягла із собою в нове життя на американському континенті. До того ж, придуманий буцімто якимось ро-

лячками, що світять усе життя. Лікар-офтальмолог Ніна Сергіївна Алексєєва, наприклад, яка проміняла свій Ленінград на наш Яготин на Київщині й зуміла не тільки заслужити звання Заслуженого лікаря України, а й прославилася наш край. Марія Максимівна Мішина – вчителька російської мови й літератури (ЗСШ №3), яка була суворою й вимогливою, але аж ніяк не належала до тих учителів, які, як ото в Івана Франка, називали школярів «пороссячою почеревиною». Мій дядько Василь Міков, урешті, – сибіряк, який одружився на моїй тітці Наді та так і залишився в Україні...

Всі вони легко й природньо влилися в побут радянської України, призвичаївшись до нашої мови, етнокультури, помінявши свої щі на наш смачний та ситний борщ з пампушками, причому аж ніяк не претендуючи на «борщове право», як робить це пропагандистська машина РФ нині. Саме Марія Максимівна, захво-

ривши, частувала вдома нас, школярів, кислими, аж щелепи зводило, щами, винувато примовляючи: «Нікак не научусь варить ваш, ребяткі, борщ...» (так так, не доводилось тоді, в 1960-х, чути з вуст росіян, як нині в Інтернеті, що борщ – «ісконно русская еда»). Саме від дядька Василя, за обидві щоки вминаючого підсмажену шматочками ковбасу-кров'янку з гречкою та борщ із свинячою порібриною після засівання в нас на Святого Василя (14 січня), я, напівсонна, підчула якось сентенцію, що стала нині дуже «модною» в кулінарних дебатах: «Скільки хазяйок в Яготині – стільки й рецептів борщів, наведено, но твій, Надю, – особенний...» Дядько, звісно ж, мав на увазі, що кожна родина в Україні варить цю популярну гарячу страву по-своєму. От тільки не в усіх він виходить смачним. Та то – пів біди...

Справжня біда – вона в тому, що їхні співвітчизники в «надцятому» коліні одним пальцем на

кнопці вирішують ось тепер долю України. Це щось таке, що, як мені здається, глибоко шокувало б лікаря-офтальмолога Алексєєву, про яку йшлося вище. Вона, як сама жартувала, могла одним мізинцем зробити операцію на очах, але ж не «військову операцію» Володимира Путіна, яка в багатьох відібрала життя – не тільки зір. Тим же пальцем на кнопці влаштовують в Дніпрі «варфоломіївську ніч», та ще й однієї з тих ночей зимових свят, що мала б належати родині з її дітворою та молитвами до неба. А ще, всміхаючись у нас за спиною кривою посмішкою Юди, до новорічного столу пропонують, замість олів'є-салату, «кров'янку» з мисива крові, гару, проклять та сліз... Мій дядько Василь, якби дожив до цього, заматював би, вибачте, «кремлядей» до такої міри, що вуха в Путіна не тільки зав'яли б, а й стали б остаточно віслюковими.

Ось так гіркий плин подій нагадує нам, що смак зимо-

ДОМІВКА, В ЯКІЙ ПРОРОСТАЄ НАША ДОЛЯ...

спогади. Якими вони не були б, рідко в кого не лнуть до рідного дому – вічного осередку духовного тепла. Навіть під «советами», коли «справа партії» підім'яла під себе особистість з її «лічним делом», саме домівка, а не кремлівська вежа з курантами була для кожного центром Всесвіту... Хай маленького й скромного, з просидженим диванчиком у світлиці й ковбасою-ліверкою на святковому столі, та все ж таки – Всесвіту. Недарма кажуть, що людина без сім'ї, дому – все одно, що сирота.

Та чого гріха таїти?.. Буває, що й рідна домівка гріє вписили. То в ній тепло від ласки й турботи одних, то незатишно від грубощів та егоїзму інших. То страшно, то гірко, то до плачу боляче. Чи не тому оте Шевченкове – «Я в хаті мучився колись, мої там сльози пролились...» – інколи звучить так, наче про нас із вами писане? Тяжка, гнітюча атмосфера рідного дому, де мала б прорости щаслива доля, багатьом зіпсувала життя. Якщо ж комусь, як мені, скажімо, пощастило, то домівка для нас – вічна пристань наших думок, молитов, добрих спогадів і вдячності за освячену Богом та батьками путівку в життя.

Та коли чуєш з екрана чи монітора новини з нашої спільної домівки – України, серце спиняється... Скільком нашим співвітчизникам – у Харкові й Бучі, Бородянці й Краматорську, Бахмуті, Соледарі й Херсоні, інших містах, містечках, селищах та селах – так і не вдалося ні сльозинки пролити в рідній домівці, ні з птахи щастя

Борщ та кутя – такі ж важливі для різдвяного столу страви, як батько з матір'ю – для щасливої домівки (фото авторки)

свійським кухарем. Так от подумалось мені в ту хвилину: час... саме час нам повикидати геть із меню зимових свят, що те, що смердить гнобителькою Росією.

Ошаліла від пролітої української крові «русня», й сама того не сподіваючись, наступила нам на нерв національної гідності. Нам стало гидко від усього, що несе в собі дух Росії – країни, яка виплодила, вслід за сталінізмом, путінізм. Та чи не занадто ми піддаємось цьому, набутому віднедавна, рефлексу? Благодатна тема для роздумів, чи не так? А також для розмови за різдвяним столом, що, як правило, вчить оцінювати людей за їхніми справами, а не за національністю чи кольором шкіри. Можна цілодобово сперечатися про Чайковського, Гоголя, Єсеніна й Ломоносова, але ж... Я, скажімо, твердо знаю: були в моєму житті росіяни, які зуміли вправніше від деяких «закоренілих» українців стати для мене світ-

Мати авторки, Надія Василенко, з первістком Вірою, вбраною в одяг, який владці зідрали з плечей дитини за «сигналом» рідної тітки (фото 1945 р.)

вих свят – це не тільки аура милостивого добра й не тільки ковбаси та пироги за «бабусиними» рецептами... Це ще й черствий окраєць жорстокої правди. Ця жорстока правда, схоже, не стомлюється супроводжувати нас мало не все життя. Вона впала на долю наших батьків та дідів важкою скелею, й груддя ще довелось розбирати нам, їхнім дітям та внукам, а ось тепер – ще й дітям та внукам нашим. І робилось це часто – вдома, за роботою, домашніми уроками чи в передсвятковій метушні зимових свят. Пам'ятаю, пишучи твір про Павлика Морозова, я спитала щось у мами, тато не витримав – встряв у розмову, і вийшло так, що я дізналась про невинну хлібозаготівлю із шкільного підручника як про «обдиралівку», а буряки, приховані в передчутті голоду від держзаготівель маминою матір'ю, стали для мене яскравішою, ніж портрет Павлика Морозова, ілюстрацією до теми. Хоча батьки, нас жаліючи, мовчали, поки ми росли, довго. Однак, чужим людям було байдужки; то від одних, то від інших ми чули: «А чи ти знаєш?..» Ваша тітка Пашка, мовляв, не така вже й добра та ласкава, як видається на перший погляд: у віину заявила органам, що ваш батько-«мародер» вислав матері вашій речову пачку з Германії, і ту одяжину здерли мало не з плечей у малої Вірочки – маминою первісткою, яка вже була вибилася із заграничних до дірок пелюшок. Або хоча б і таке... Ваша баба Параска, поки ваш батько воював, дала матері вашій більше клочок, ніж мо-

лока її дитині: як не «голитьба», так «безбатченко», «приблуда», «наброта», «голодранка», «ледащо тамарівське», яке, буцімто, й борщу не здатне зварити.

Ласуючи на «багату» кутю (6 січня, на Свят-вечір) маминим пісним борщем із смаженими карасями, ми навіть сперечалися: бреше баба Тетяна Лисенчиха чи ні, бо все в мами було смачним (а випічка взагалі була для неї святом дійством, адже дала сама собі клятву: осиротівши від сталінської політики на селі, будь-якою ціною забезпечити своїм дітям шматок хліба). Свят-вечір перетворювався на вівтар, де вилізала на світ Божий правда – болюча, приголомшлива.

Виявляється, мама наша росла круглою сиротою, в неї в 11 років відібрали батька-«куркуляку» за одне те, що, маючи козацьку жилку в крові, вперто не хотів впрягатися в колгоспне ярмо. Всю родину з п'яти ротів вигнали на вулицю, влаштувавши в їхній добротній хаті чи то контору, чи то хату-читальню (нині хутір Тамарівка Яготинського району на Київщині злився із селом Сотниківка). А голодівка, що вже наступала на п'яти, довершила «справу партії», звівши в могилу нашу бабусю з маленьким Мишком і на все життя травмувавши меншу з її доньок, що стане нашою матір'ю.

Один епізод із сусідським чауном у Тамарівці був чого вартий! Явно голодуючи восени 1932 року на скупих харчах сусідки, яка милостиво впустила до себе їхню, Могильних, сім'ю, вигнану владцями на вулицю, Надійка, наша майбутня мама, заскочила на запах до чийось сіней, заглянула крізь прочинені двері до світлиці, а там... там стояв на столі паруючий чаун, і з нього безпомічно стирчали маленькі дитячі пальчики.

Цей чаун виникав у неї перед очима щоразу, як починала варити якусь страву у власних чаунах та чавунцях. Чи й дивно, що борщ виходив не такий, як свекруха очікувала?! Та й вчити осиротілу маму було нікому. З появою на радянських прилавках алюмінієвих каструль постаралась негайно їх придбати, повикладавши чауни кудись у сарай. Нам же, її дітям, щоб переварити почуте, знадобився час, і немалий, бо подібні «казки» травмували надовго. Та й тримати язик за зубами було не так і просто, нервові напруження давалося взнаки. Як і у випадку із заритими купкою черепочками та кістками двох діток, на які батько наш, копаючи вбиральню попід тином, наткнувся одного разу лопатою. Землю під забудову він купив після війни у сусідів Борисенків, про яких подейкували, що в них загадково зникло в 1932-1933 роках двійко дітей. Від цієї новини я довго не могла дійти до тями: це ж ми скільки десятиліть топтали на цій могилці!.. Могилці з'їдених дітей! І годувалися, виходить, з

неї, бо попід тином у нас росла петрушка. Мимоволі згадаєш російську примовку «Вот такая петрушка...», яка висловлює легке розчарування чимось. У нашому ж випадку в ній зазвучали ще й нотки гніву, обурення, жаху, болю й усвідомлення, що ось так – безцеремонно – відлуння Голодомору через багато років вдирається в наші долі, травмує нас і наше дитинство, нашу юність – під звуки бравурних маршів на парадах.

х, спровоковане московською політикою обдирання українського селянства до нитки, до виморювання голодом і розумового виснаження, ще повториться...

Масове винищення цивільного населення України триває ось уже майже рік. І тоді, в 1930-х, і нині інструментарієм тоталітаризму був ґеноцид. І тоді, і нині він підживлювався масовим психозом – продуктом нахрапистої партійної

від якої буцімто вони, росіяни, ледь не самим Богом покликані звільнити Україну. Вражає той факт, що російське жіноцтво при всьому цьому помітно втратило той моральний потенціал, що мало його покоління 1940-х, тобто війни з нацизмом. Із перехоплених телефонних розмов окупантів з їхніми дружинами, матерями та сестрами постає образ жінки-росіянки, яка переплюнула навіть нацистських наглядочок Освен-

питується, що саме суджений награвував і коли очікувати ці трофеї. Маразм цих молодичь не має меж. Коли декого з них спеціалісти розшукали з допомогою соцмереж та інших засобів, і журналісти забажали пояснити перед мікрофоном, у відповідь почули як не відмову, так нахабне: «Ето не голос моей жени!..»

Христородавці розтоптали біблійну заповідь «Не убий!» ще й тим, що віроломно змусили взятися за зброю в Україні навіть домогосподарок. Рідко яку родину не зачепило своїм чорним крилом горе. А якщо й ні, то всі живуть ніби на діжці з порохом – ніколи не знаєш, що там на умі в московського царька, хворого на геополітичне «безуміє», та його кремлівської команди.

У нашому роду загинув на полі бою правнук моєї тітки Паші – тієї самої маминої сестри, про яку йшлося вище. Він, Владислав Філатов, ріс талановитим, хореографія мала б стати для нього справою життя, якби не війна. А головне – увібрив усе краще з ґенофонду роду моєї матері – козацького роду! Ріс добрим, совісним, не вмючим кривити душею. Вже одним цим міг би зняти пляму із совісті своєї давно померлої прабабці... Адже Паша вчинила ще один гріх – перед Богом, родиною і своїми ще не народженими нащадками. Їй пощастило було влаштуватися в Засупівці, що неподалік від Яготина, на польову кухню й вижити завдяки цьому; а от на матір та брата Мишка, які прибилися до неї, харчів у неї хронічно «не вистачало», й мати скоро в неї й померла. Мишко ж, вилизуючи миски трактористів, ще якось тягнув, але недовго. Засупівці розповідали старшій сестрі Вірі (яка на момент розпаду голоду вийшла заміж до Яготина, забравши із собою й Надійку, нашу маму; на жаль, матір свою з братиком Михайликом забрати до себе не могла, бо матері за ті буряки дали 10 років тюрми, і їй краще було загубитися десь по селах), що Паша не мала жалю до братика, товкла його головою в недолизані тарілки, поки той і не помер. А Паша продовжувала місяцями мандрувати до Яготина, де Віра, сяк-так перебиваючись з трьома ротами в хаті, всіма правдами й неправдами діставала додаткові харчі – для живих, якщо вірити брехливій Паші, та здорових матері з Мишком.

Ось так проростала в рідній домівці не тільки наша доля – багатьох в СРСР. В бідності, без ікон на покуті і з китайським рисом замість дефіцитної пшениці на кутю, але з батьковими картинами унікальної яготинської церкви, збудованої у 1800 році ґетьманом Кирилом Розумовським, ми долучалися до таїнства Різдва Христового й були цим щасливі. Адже головне для людини – шукати світло в усьому, що її оточує, і таки знаходити його.

Знесені звідусіль квіти та іграшки біля житлового будинку в місті Дніпро, що став мішенню для російських ракет в ніч на Св.Василя (фото radiosvoboda.org)

З іншого ж боку глянеш філософськи – так це ж не домівка в нас була, а музей під відкритим небом. Попід тином жертви канібалізму 1930-х закопані, попід двором, що простилася на пагорбі, – двоє фашистів, убитих партизанами. У хаті господарює жива жертва Голодомору, представниця покоління сталінських сиріт, яку, на додачу, нацисти ще й ледь не розстріляли в місцевому парку разом з нещасними євреями. Неподалік від двору – сивий Супій, краєвиди якого знімали довженківці для фільму «Люди моєї долини» (1960), позичивши в нас для чогось балію. А хату випадково ошчасливив візитом десь наприкінці 1960-х – початку 1970-х редактор дитячого журналу «Барвінок» Богдан Чалий, який потрапив у наші краї на рибалку. Як і інші гості, він не вірив очам своїм, що можна на якихось там Підварках в Яготині побачити такі картини, радив батьку виставлять їх на суд людський, але для тата малювання, на жаль, було підробітком – вчорашньому фронтовику треба було якось ростити чотирьох дітей, будувати для них нову оселю. Він будував її сам, не сподіваючись на поміч держави, допомагав Василь Міков – майстровитий тесля, а верх зводили толокою. Збереглася світлина, де батько викладає надбудову над погребом. Чи думалось тоді, що, як і інші українці по селах та містечках, його нащадки будуть ховатися в цьому погребі від атаки росіян – нащадків його бойових побратимів на шляху до Берліна?.. І що людоджерство 1930-

Фотоколаж із соцмереж, який об'єднує трьох катів людства – Гітлера, Сталіна й Путіна – в «сімейку», в домівці якої надійно оселилася хвороблива ідея владарювання над світом

пропаганди: у 1930-х на українське селянство нацькували так званих «активістів» із шупами в руках, а сьогодні – одурених строковиків та найманців, яким вдовбали в голову чадну ідею «українського нацизму»,

ціму: одна каже чоловіку, що вона повідрізала б українським дітям, які не визнають 9 Травня святом, як не пальці на руках, так інші частини тіла. Інша заохоче свого коханця ґвалтувати чим більше українок. Третя до-

CHECK OUT UNA'S ANNUITIES

AND TAKE THE GUESSWORK OUT OF PLANNING FOR THE FUTURE

EFFECTIVE 11/10/2022

 <p>3-YEAR</p> <p>4.00%*</p> <p>SECOND YEAR RATE 3.50%</p>	 <p>5-YEAR</p> <p>4.10%*</p> <p>SECOND YEAR RATE 3.50%</p>	 <p>7-YEAR</p> <p>4.25%*</p> <p>SECOND YEAR RATE 3.50%</p>	 <p>9-YEAR</p> <p>5.00%*</p> <p>NEW · NEW · NEW · NEW · NEW SECOND YEAR RATE 4.00%</p>
--	---	--	--

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%. RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

Ласкаво просимо новоприбулих українців до **Намету Авраама** при Українській Католицькій Церкві Святого Архистратига Михаїл 21 Shonnard Place, Yonkers, NY +1-914-963-0209

We welcome newly arrived Ukrainians to **ABRAHAM'S TENT** at St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church 21 Shonnard Place Yonkers, NY +1-914-963-0209

January 29th 2023 at 12 pm
29 січня 2023 року о 12 год

після Божественної Літургії, яка розпочнеться о 10:00 AM

In joyful partnership with the Westchester Jewish Coalition for Immigration strengthened by our shared spiritual roots, providing Compassion, Dignity & Support for our Ukrainian refugees

ЧАС ПЛАТИТИ ПОДАТКИ?
Відкрийте 11-місячний IRA сертифікат з Новою!

IRA SPECIAL
4.13% APY*
11 Month IRA CD

*APY is Annual Percentage Yield. Rate as effective January 24, 2023 and is subject to change without notice.

The New Way to Do Your Banking

FEDERAL CREDIT UNION

Like us at facebook.com/NOVAFCU

www.novafcu.com

Join and Bank with NOVA UA FCU

- ✓ Higher CD Rates
- ✓ Lower Loan Rates
- ✓ Residential/Business Lending
- ✓ Consumer Lending
- ✓ Online/Mobile Banking
- ✓ Over 30,000 ATMs
- ✓ Much More

Main Office
851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012
973-471-0700

Botany Village
237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

ШУКАЄТЕ НАЙКРАЩІ ДИВІДЕНДИ?

Члени СУМА заробляють

(As of 12/16/22)	Dividend	APY Rate	Min. Bal. to Earn APY
3-Month CD *	2.00	2.02	\$1,000
6-Month CD *	3.00	3.05	\$1,000
1-Year CD *	4.25	4.34	\$1,000
2-Year CD *	4.30	4.39	\$1,000
3-Year CD *	4.35	4.44	\$1,000
4-Year CD *	4.40	4.50	\$1,000
5-Year CD *	4.50	4.60	\$1,000
Money Market Up to \$49,999	2.25	2.28	\$50
Money Market \$50,000 & Up	3.00	3.05	\$50

* Shares and IRA Certificates with higher balances receive a bonus percentage (see website for details)

All rates are subject to change without prior notice.

Відскануйте QR для
найновішої
інформації

Зателефонуйте нам або
надішліть SMS
914.220.4900
або надішліть нам електронний
лист на адресу
memberservice@sumafcu.org

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
125 39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

www.sumafcu.org

У ГРОМАДІ

ЄДИНА, БО СИЛЬНА. СИЛЬНА, БО ЄДИНА

22 січня в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку відбувся вечір з нагоди Дня соборності України, в якому, крім українців, взяли участь представники багатьох дипломатичних місій, акредитованих у США, лідери етнічних громад, меценати, волонтери, американські друзі України. Найшанованішими гостями були поранені українські військовики, які проходять лікування та реабілітацію в США за підтримки добродійного фонду Kind Deeds.

День соборності України в Українському Інституті Америки. За трибуною – Постійний представник України при ООН Сергій Кислиця

Після національного гімну у виконанні Андрія Наливайко під фортеп'яний супровід Павла Гінтова, до учасників та гостей, а разом з ними й до мільйонів людей планети звернувся з відео-екрану президент України Володимир Зеленський. «Сьогодні ми відзначаємо День соборності України. Ця історична подія передала наступним поколінням українців дві мудрості. Якщо не припинити боротьбу, рано чи пізно єдину й незалежну державу буде відновлено. Якщо не досягти справжньої єдності, незалежність буде втрачена. Ми завжди знали про першу мудрість. А 24 лютого довели, що засвоїли й другу. Це стало новим відро-

дженням нашої соборності України. І це не лише об'єднання двох берегів. Це єдність мільйонів людей...», – сказав український президент.

Його думку за трибуною святокової зали Українського Інституту Америки в Нью-Йорку продовжив Постійний представник України при ООН Сергій Кислиця, розмірковуючи вголос про єдність та соборність, про unity та уніфікацію, про Україну, яка сповідує «єдність різноманітностей, єдність відмінностей, об'єднаних спільними цінностями».

Генеральний консул України в Нью-Йорку Олексій Голубов, привітавши гостей, звернувся зі словами вдячності насамперед до гостей з України – військовиків, які проходять протезування та лікування в Нью-Йорку, подякувавши в їхніх особах усім захисникам-воїнам ЗСУ, які кладуть на вівтар служіння своїй Батьківщині найдорожче – своє здоров'я й свої життя.

Андрій Добрянський, представник Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), – ведучий вечора, представив за-

сновника й очільника нещодавно створеного благодійного фонду Kind Deeds Олександра Рубцова, котрий представив свою щойно створену, але таку дієву й таку потрібну нині добродійну організацію.

Серед поважних гостей, які прийшли засвідчити свою підтримку Україні, були дипломати-представники ЄС, ООН, генеральних консульств багатьох країн, зокрема, Польщі, Естонії, Литви, Швеції, Чехії, Молдови, Румунії та інших держав. А також – Міс Україна-2022 Вікторія Апа-

насенко. Серед гостей було багато успішних, відомих вихідців з України, які з початком жорстокої й несправедливої війни відчували свій кровний зв'язок з українським народом і стали активними меценатами, спонсорами, волонтерами.

Після офіційної частини відбулися благодійний мистецький аукціон та концерт за участю зведеного дуету бандуристок «Мальви» (в складі сестер Каліни та Уляни Лещук), талановитої солістки Анни Косачевич, піаністів Олександра Гринюка та Павла Гінтова, Greenpoint string Quartet.

Наша довідка. День соборності – свято, яке відзначають щороку 22 січня, в день проголошення Акту Злуки Української Народної Республіки (УНР) та Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР), що відбулося 22 січня 1919 року. Офіційно в Україні День соборності відзначають з 1999 року. Свято встановлено в Україні, «враховуючи велике політичне та історичне значення об'єднання УНР і ЗУНР для утворення єдиної (соборної) Української держави», згідно з Указом Президента України «Про День соборності України» від 21 січня 1999 року № 42/99.

ВОНИ БУЛИ СЕРЕД ПЕРШИХ

21 січня у Філадельфії вшанували пам'ять Лонгіна Цегельського та всіх борців за волю України.

В українській Пенсильванії Дню соборності традиційно передував день пам'яті – поминальна церемонія на цвинтарі Святої Марії в Елкінс-парку, неподалік Українського освітньо-культурного центру. Отець-ректор катедри Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії Філадельфійської архієпархії Української Католицької Церкви в США Роман Пітула у співслужінні з духовенством українських церков відправили панахиду біля могили Лонгіна Цегельського, дипломата, представника уряду ЗУНР у США, одного з творців Акта Злуки, та монументу полеглим борцям за волю України.

Генеральний консул України в Нью-Йорку Олексій Голубов зачитав привітання громаді від посла України в США Оксани Маркарової з нагоди Дня соборності, а потім разом з почесним консулом України у Філадельфії Іриною Мазур поклали квіти на могилу Лонгіна Цегельського та до пам'ятника полеглим борцям за волю України. У церемонії взяли участь і виступили з промовама представники української громадськості Пенсильванії.

Лонгін Цегельський – один з визначних діячів українського державотворення. 22 січня 1919 року саме він зачитав та передав грамоту Національної Ради

Поминальна церемонія на цвинтарі Святої Марії в Елкінс-парку, що в передмісті Філадельфії

«Про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною» голові Директорії Володимиру Винниченку під час урочистого проголошення Акту Злуки на Софійській площі в Києві. Протягом 1920-1921 років – представник уряду ЗУНР у США. У Нью-Йорку Л.Цегельський редагував часопис «Український вісник», а по-

тім переїхав до Філадельфії, де працював редактором часопису «Шлях», а в 1943-1950-ті роки – часопису «Америка».

Спричинився до створення Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), З'єднаного українсько-американського допомогового комітету (ЗУАДКУ), Літературно-мистецького клубу Філадельфії. Помер у віці 75 ро-

ків – 13 грудня 1950 року у Філадельфії, в своєму робочому кабінеті, похований на цвинтарі Святої Марії в Елкінс-парку.

Наступного дня, 22 січня, українці Пенсильванії продовжили відзначення Дня соборності ходою солідарності, яка пролягла від Музею мистецтв, через Love-парк до Дзвону свободи в історичному центрі Філадельфії.

ТАЙМС-СКВЕР: В ЄДНОСТІ – НАША СИЛА Й ПЕРЕМОГА

Площа Таймс-сквер у центрі Нью-Йорка. День соборності України-2023

У неділю, 22-го січня, площа Таймс-сквер у Нью-Йорку, яка протягом останнього року стала незмінним місцем української протестної присутності, збирає сотні українців та друзів України під гаслом: «Єднаймося! В єдності – наша сила, в єдності – наша перемога!»

День соборності став ще одним днем єдності: українців і неукраїнців, вихідців з різних регіонів, різного віку, різних еміграційних хвиль. Учасники «акції єдності» прийшли на Таймс-сквер з гаслами: «Єднаймося заради перемоги!», «Зупиніть ґеноцид українців!», «Плането, не мовчи – дій!» та ін.

Лунав український гімн, відбувся імпровізований мітинг.

Промовці закликали до якнайшкорошого відновлення суверенітету України на всіх територіях у рамках міжнародно визнаних кордонів, зміцнення солідарності з нашою країною та пришвидшення надання життєво необхідної, насамперед військово-технічної підтримки у боротьбі з планетарним злом рашизму.

ДОБРОЧИННІСТЬ

Олександр Рубцов не звик до трибун. Це відчувалося з першого моменту, коли він ступив на подіум, оглянув багатолітню, різномовну, різновікову аудиторію заповненої щертъ зали й промовив перші слова. Й відразу ж стало зрозумілим, чому за кілька місяців йому вдалося зробити так неймовірно багато. Бо він щирий, непіарний. І при тому конструктивний, дієвий, результативний.

Пів року тому Олександр Рубцов заснував благодійний фонд Kind Deeds, поставивши перед собою основне завдання – протезування та реабілітація понівечених війною українських військовиків.

Kind Deeds перекладається як «добрі вчинки». На них його мобілізувала війна.

Олександр Рубцов (перший ліворуч), засновник і голова фонду, з найдорожчими гостями

На листі очікування на протезування – вже понад 200 осіб. І ця цифра збільшується щодня.

«Кожен результат мене окрилює», – каже Олександр. Це зрозуміла й Міс Україна-2022 Вікторія Апанасенко, яка 22 січня взяла участь у презентації фонду в Українському Інституті Америки. І виставила на аукціон, який відбувався того ж вечора, «крила» свого костюма, в якому щойно виступала на конкурсі «Міс Всесвіт» у Новому Орлеані. «Крила» купили за 10 100 доларів – ці кошти вже передано на добрі справи Kind Deeds. А Міс Україна-2022 отримала ще один титул – стала послом добрих вчинків (амбасадором Kind Deeds).

З Олександром Рубцовим активно співпрацюють Лідія та Габрієла Ороси (ті самі сестрички із Закарпаття, які ще не так давно захоплювали всю нашу громаду й Україну своїм ча-

KIND DEEDS. І ЗА ВЧИНКАМИ ЇХНІМИ ВПІЗНАЄТЕ ЇХ

У День соборності України, 22 січня, в Українському Інституті Америки відбулася презентація благодійного фонду Kind Deeds, заснованого Олександром Рубцовим

Яка була так далеко від його затишного, комфортного успішного американського буття, але яка обпалила його рідну Україну.

Прилетівши в 2000-ні роки до США з Києва з дипломом Київського політехнічного інституту, оселився в Маямі, де разом з дружиною працював у сфері інформаційних технологій та нерухомості, виховував двох дітей, насолоджувався життям. Але сталося 24 лютого 2022 року. І він не міг сидіти в Маямі й спокійно спостерігати за тим, що відбувається. За кілька днів вже був на українсько-польському кордоні – разом з друзями вони організували три автобуси по 50 місць кожен, щоб допомогти людям-біженцям від війни вибратися з прифронтової зони – Харкова, Сум, Ірпеня, Бучі... Домогадали з ночівлею, їжею, медикаментами, проходженням українсько-польського кордону. Упродовж двох місяців вивозили онкохворих, дітей із сиротинців, літніх людей з домашніми тваринами...

Одного дня недоля звела їх з 9-літньою дівчинкою з Гостомеля, вітчима якої вбили, вона кілька днів переховувалась з матір'ю в підвалі, дитину поранили, їй довелося ампутувати руку. І потрібен був протез. Дівчинку вдалося сконтактувати з благодійним фондом Олени Зеленської, їй «відновили» руку. Так народився другий проєкт – Kind Deeds. Повернувшись до Америки, Олександр Рубцов, залишивши в Маямі на кілька місяців свої професійні

«Крила» Міс-України-2022 було продано на аукціоні за більш як 10 тисяч доларів, і ці кошти переказано у фонд протезування та реабілітації військовиків

та бізнесові справи, переїхав до Нью-Йорка, в якому майже нікого особисто не знав, сконтактувався з трьома клініками, й вони погодилися приймати на лікування поранених з України, не безплатно, за пільговими умовами. Однак ціна протезування все одно залишалася важкодосяжною. У середньому вартість одного протезу може сягати 15 тисяч доларів і вище.

Так народилась добродійна організація Kind Deeds, головна мета якої – протезування покалічених українських військовиків, які втратили кінцівки під час війни. Поставити їх на ноги, повернути радість життя.

Відгукнулися лікарі, волонтери, духовенство, з'явилися спонсори. Щоб не витратити гроші на готелі й не турбувати чужих людей, фонд винайняв на Стейтен-айленді окремих будинок, у якому живуть ті, хто прилетів з України на протезування та реабілітацію. А також відкрив свій невеликий реабілітаційний центр.

Олександр Рубцову вдалося налагодити контакти з Міністерством охорони здоров'я й Міністерством оборони України, які оперативно допомагають. «Причому, не повірите, – розповів Олександр, – із заступницею міністра охорони

здоров'я Іриною Микичак ми познайомилися через Фейсбук – я нікого в міністерстві не знав особисто, знайшов її на Фейсбук, написав листа й вона відгукнулася. Так з'явився прямий контакт...»

Першим військовиком, яких запросив фонд, Віктору Нестеренку й Антону Домарнському, в Нью-Йорку поставили протези на п'ятий день після прибуття до США, а через кілька днів вони вже їздили на велосипедах уздовж океану. Сьогодні в домі «Добрих справ» на Стейтен-Айленді живе п'ятеро бійців, якими вже опікуються нью-йоркські медики та волонтери.

Сестри Орос – Лідія та Габрієла – передали на благодійному вечорі від своєї добродійної організації Ukrainian Habitat Fund у фонд Kind Deeds 15 тисяч доларів

рівним співом). Сестрички вросли, працюють тепер у сфері real estate, з початком війни створили благодійний фонд Ukrainian Habitat Fund, який допомагає з житлом біженцям з України. На вечорі в Українському Інституті Америки вони вручили добродійній організації Kind Deeds чек на 15 тисяч доларів.

До благодійності долучилися й митці, твори яких також розігрували на аукціоні. Всі зібрані кошти підуть у фонд протезування нашим героям.

На вечорі-презентації Олександр Рубцов подякував усій своїй команді, до якої входять міністри, дипломати, лікарі, бізнесмени, представники української громади, просто небайдужі люди. Особливу вдячність висловив своїй дружині, яка розуміє, співпереживає й всіляко підтримує цей проєкт. Олександр та його друзям, помічникам-однодумцям вірять і підтримують їхні добрі справи багато успішних і солідних людей. Ось чому недільного вечора, 22 січня, в Українському Інституті Америки було так багато людей які, можливо, не розмовляють українською, ніколи не були в Україні, але сприйняли її біду як власну, й така країна займає тепер багато місця в їхніх серцях і їхніх вчинках.

До добрих справ можна долучитися будь-коли, при першому ж бажанні, зайшовши на сайт: www.kinddeeds.org Долучаймося!

СОНЯШНИКИ СОБОРНОСТІ

«НГ» війни!

Посеред зими знакова Flatiron Plaza в Нью-Йорку (біля знаменитого хмародера «праски», між 23-ю вулицею, 5-ю авеню та Бродвеем) раптом розквітла соняш-

никами – символами України, перемоги, весни. З 19 по 23 січня мешканці та гості Нью-Йорка мали нагоду відвідати унікальну інсталяцію – січну соняшникову клумбу в «столиці світу» й таким чином висловити свою підтримку триваючої незламної боротьби українського народу за свою єдину, соборну, незалежну державу.

«Сила єдності. Сьогодні ми святкуємо День Соборності – день народження сучасної України. Цього року зробимо ж його днем роздумів, опору та надії на вільне завтра!», – написано на стенді біля інсталяції, яку приурочено Дню Соборності України.

Разом з Генеральним консулом України в Нью-Йорку Олексієм Голубовим її відкрили Генеральний консул Польщі в Нью-Йорку Адріан Кубіцкі, відома американська бізнес-леді, філантропка й громадська активістка, котра активно підтримує

Україну, Бетенні Френкель, хореограф, фіналіст американського телепроекту «Танці із зірками» Максим Чмерковський, котрий виріс в Одесі, з 1994-го року мешкає та працює в США й з початком війни всіма силами підтримує свою історичну Батьківщину.

«333 соняшники – стільки днів, станом на 22 січня, триває кривава російська повномасштабна військова агресія проти України», – пояснив символізм цієї інсталяції Олексій Голубов. Генеральний консул також висловив вдячність польським приятелям, які запропонували таку ідею єдності та привернення ще більшої уваги до війни в Україні. «Велика вдячність польським друзям за чудову ініціативу – кампанію #UnifyUkraine до Дня Соборності та підтримку України в соцмережах! Дзекуюем бардзо, Полска!», – підкреслив він.

Інф. «НГ»

ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

щиро запрошує громаду на традиційний

БЕНКЕТ І БАЛЬ З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

**СУБОТА 11 ЛЮТОГО
2023 року**

який відбудеться у Балевій залі готелю «Белв'ю»

*The Bellevue Hotel
200 South Broad Street
Philadelphia, PA 19102*

Коктейль - о 6-й годині вечора

Презентація дебютанток і бенкет - о 7-й годині вечора

Баль - о 9-й годині вечора

Музика оркестри «Грім»

Dress-code - вечірній одяг

Частина доходу з Балю буде переказано
на гуманітарну допомогу Україні

За додатковою інформацією або
для замовлення просимо телефонувати:

610-277-1284 -

доктор Петро Гевка та пані Орися Гевка

або писати електронною поштою:

hewka@verizon.net

Квитки на бенкет і Баль

можна купити онлайн:

Eventbrite.com.

Квитки на сам Баль - також при дверях

УРОКИ ІСТОРІЇ

З українського боку в бою під Крутами брали участь приблизно 600 бійців: 250-400 старшин та курсантів Першої української військової школи ім. Богдана Хмельницького; 114-130 добровольців 1-ї сотні Куреня студентів Січових Стрільців (студенти Київського університету св. Володимира, учні гідротехнічної школи, учні лікарської школи тощо); 60 вояків Куреня смерті; 80 бійців чернігівського вільного козацтва; кавалерійський загін. Їм протистояли шість-сім тисяч російсько-більшовицьких військ.

Бій 29 січня 1918 року тривав кілька годин і завершився великими втратами для більшовиків. Українським бійцям вдалося на кілька днів зупинити просування більшовицьких військ до Києва. Сьогодні історики на підставі різноманітних спогадів і документів оцінюють бойові втрати серед більшовиків у 300 осіб, серед бійців Української Народної Республіки (УНР) – у 70-100 загиблих.

Бій під Крутами надав час уряду УНР підписати 9 лютого Брест-Литовський договір з країнами Четвертого союзу (Німеччина, Австро-Угорщина, Туреччина та Болгарія). УНР було визнано самостійною державою, а її військо отримало підтримку німецької та австро-угорської армії у боротьбі з більшовиками.

На залізничній платформі в Крутах, що за 130 км від Києва, українські студенти ціною власного життя зупинили на кілька днів наступ більшовицької армії на українську столицю. Приблизно 30 студентів з розвідувального підрозділу потрапили в полон, більшовики їх розстріляли, піддавши їх перед смертю тортурам.

Відомі прізвища лише 19 загиблих. Для УНР загиблі студенти одразу стали героями. Одним з перших написав вірша «Пам'яті тридцяти» Павло Тичина. «Понад все вони любили свій коханий край. Вмерли в Новім Заповіті з славою святих», – писав поет.

Командувачем українських частин, які брали участь у бою під Крутами, був Аверкій Гончаренко – колишній капітан російської імператорської армії, нагороджений за відвагу Георгіївським хрестом. На час подій він був командиром куреня Першої української військової школи імені Богдана Хмельницького. Відомо, що пізніше він працював у Військовому міністерстві Української держави Павла Скоропадського, а в 1919 році був одним із соратників Симона Петлюри, очолював його державну канцелярію. Після війни він оселився на Галичині. В Другій світовій війні воював в лавах Першої української дивізії Української національної армії (дивізія «СС Галичина»). Помер у 1980 році в

еміграції в США на 90-му році життя. Поховали легендарного командира крутянців біля церкви Святого Андрія на українському цвинтарі Петра й Павла у Пармі (штат Огайо).

Через брак документів про ті події історики неодноразово спиралися на спогади їхніх учасників. Але мемуари є суб'єктивною оцінкою подій і наведена інформація потребує додаткової перевірки.

Головним джерелом інформації про бій під Крутами була праця Дмитра Дорошенка «Історія України. 1917-1923», написана 1930 року в Берліні. Перевидана кілька разів у неза-

Аверкій Гончаренко – командувач українських частин, які брали участь у бою під Крутами, та його могила на цвинтарі апостолів Петра і Павла в Пармі (Огайо), де він знайшов свій останній земний прихисток

ПОНАД ВСЕ ВОНИ ЛЮБИЛИ СВОЙ КОХАНИЙ КРАЙ...

29 січня Україна поминатиме героїв, які в далекому 1918-му році віддали свої життя за Батьківщину в бою під селом Крути, що на Чернігівщині

лежній Україні, вона, на жаль, містить чимало перекохань, слугуючи й нині основним джерелом вигадок про той бій.

Перш за все, це проявилось у завищенні кількості жертв з українського боку. Оскільки поети почали прославляти Крути як український аналог битви під Фермопілами, з'явилася й цифра в 300 загиблих героїв.

Дмитро Дорошенко, який був противником Михайла Грушевського і міністром закордонних справ гетьмана Скоропадського, 1921 року в нарисі «Пам'яті тих, що полягли під Крутами» поширив неправдиву інформацію про те, що під Крутами воювали лише студенти. Він же подав причиною їхньої загибелі те, що офіцери наживали п'ятами з поля бою й звинуватили у смерті молодих героїв-патріотів вище керівництво Української Народної Республіки.

Нині вистачає твердзень, що загін, поспіхом сформований з курсантів військової школи ім. Хмельницького і добровольців-студентів та гімназистів, свідомо послали на смерть, прагнучи будь-якою ціною хоч би на кілька днів обстояти Київ. Без цього УНР не вдалось би укласти мирний договір у Брест-Литовську з Німеччиною, Австро-Угорщиною та їхніми союзниками Османською імперією й Болгарським царством.

Насправді молоді патріоти мали тільки затримати червоногвардійців до підходу з Ніжина укомплектованого фронтовиками полку ім. Шевченка, який натомість проголосив нейтралітет. Та навіть у цій ситуації оборона під Крутами могла стати переломною в радянсько-українській війні, якби на допомогу курсантам і студентам підійшли частини півторатисячного загону під командуванням Симона Петлюри. Ці сили на той час вели успішний наступ на лінії Полтавської за-

Реконструкція бою під Крутами

Пам'ятник героям Крут на місці легендарного бою

лізниці та вже захопили станцію Яготин, адже на головний удар червоних очікували саме з цього напрямку.

Однак 29 січня 1918 року, коли в засніженому полі під Крутами героїчно стояли насмерть молоді патріоти, в Києві вибухнула пробільшовицьке повстання на заводі «Арсенал». За радянських часів його учасників прославляли як героїв, а нині воліють зовсім не згадувати.

Насправді події на «Арсеналі» напрочуд повчальні, бо мають прямі аналогії із сьогоденням. Завод, який спеціалізувався на випуску військової продукції для армії Російської імперії, що воювала на фронтах Першої світової війни, утримували за рахунок оплати зі скарбниці виконаних замовлень. З літа 1917 року робітники-арсенальці залишилися без зарплат.

Замість того, щоб своєчасно відреагувати на потреби арсенальців та членів їхніх родин, які вже голодували, в Центральній Раді лише розповідали про переведення військових заводів на «мирні рейки». Маючи змогу хоч частково виплатити платню робітникам, новий уряд узявся за «першочергову» справу облаштування автопарку для власних потреб.

Тим часом, підготовувані німецьким коштом більшовики безперешкодно привезли з Росії на «Арсенал» кілька валіз ще царських грошей, яких вистачило і на погашення зарплатних боргів, і на закупівлю зброї в деморалізованих дезертирів-солдатів, і на організацію так званих загонів самооборони. З них, як і на Донбасі вже в наші дні, сформували банди бойовиків, готових грабувати й убивати за примарні ідеали «руського міра» і не без вигоди для себе.

Коли 4 січня 1918 року «Арсенал» зайняли віддані Центральній Раді війська, вилучення тисяч гвинтівків і майже сотні кулеметів відбулося без особливих ексцесів. Навіть більшовицькі лідери планували розпочати повстання аж тоді, коли під стінами Києва стоятиме Червона армія, чого могло й не статися. Завод збунтувався стихійно, коли хтось із політиків ухвалив рішення про вивезення з його території запасів вугілля, що означало повну зупинку підприємства й позбавлення робітників куска хліба.

Тож найбоекзотатніші українські війська замість того, щоб громити червоноармійські орди, які панічно розбігалися в перших сутичках із у рази меншими загонами німців, змушені були впродовж тижня штурмувати мури «Арсеналу». Тим часом, російські окупанти під проводом полковника Муравйова, переможний марш яких на кілька днів затримали юнаки під Крутами, підійшли до Києва.

Отож, важко не погодитися з думкою шанованого українського діаспорного історика й публіциста Івана Лисяка-Рудницького, що «інтервенційні московські армії під час навали взимку 1917-1918 років були відносно малі. Советська експансія була здатна поширюватися лише на ті країни, що їхнє власне безголів'я робило з них легку здобич».

Програний українцями бій під Крутами – поразка. Але цей програвш затримав наступ російської орди на Київ на цілих чотири дні, які стали вирішальними для української дипломатії. Вона зуміла прокласти шлях до укладання Брест-Литовського миру, а фактично – до міжнародного визнання української незалежності. Незалежності, за яку й досі (свідчення цьому – нинішня українсько-російська війна) точиться кривава битва. А це значить, що й Крути продовжують кровоточити...

Олексій Ясь,
доктор історичних наук

Дзеркало

КРУТЯНЦІ

Сніги, сніги... Дме холодом з Росії...
 Звучить у кожному слові хижий зміст.
 Голоті що, звідкіль прийдуть месії, –
 Дали б гульнути у Великий піст.
 Тривога б'є з підступних товщ заметів,
 З хрестів кричать зітерті імена:
 «Під Крути, хлопці!» Хлопці без багнетів –
 Вони не знають, що таке війна.
 Зима лютує, змієм жалить душу.
 Засни на мить – вважай, що вірна смерть.
 І вже не жив би, але жити мушу,
 Ще чашу гніву не налито вщерть...

Іван Ольховський

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Підлога була надійно дубовою, старанно обтесаною й співучо-рипучою, мов сама історія, через яку вона пролягала.

Доки ми, всівшись на такій ж аскетичні лави, чекали екскурсовода, за нашою спиною невідступно стояв граф Ніколас Людвиг вон Зензендорф унд Поттердорф. Картонний. Але на повен зріст. Невідступною скульптурною тінню нависаючи над нашою зацікавленістю. Граф Зінзендорф – родич данського короля... Біла ворона у вельможному сімействі...

Історичний готель Bethlehem, побудований на місці першої хатинки, в якій на Свят-вечір 1741 року моравські поселенці провели перше різдвяне богослужіння

МОРАВСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

Коли в 1731 році було оголошено про коронацію нового короля й графа Ніколаса Людвіга вон Зінзендорфа запросили на торжество, він привів із собою... пічкаря та муляра. На святкуванні вони почувалися найприродніше зі слугою володаря – темношкірим Ентоні із Західної Африки, з острова Святого Томи, данської колонії. З усієї «чесної еліти» він прийняв графових супутників найтепліше... Повернувшись з Копенгагена до свого саксонського Гернгуту, пічник з муляром оголосили про своє бажання вирушити незабаром у далеку дорогу, «з місією Божої любові». Й 21 серпня 1732 року на острів Святого Томи ступили перші два брата по духу. Їхній же третій брат – граф Зензендорф – згодом також вирушить з тією ж місією, але через інший океан...

Цю історію розповість нам екскурсовод, ведучи нас моравським шляхом американської історії.

– То ви до нас надовго? – зовсім по-домашньому запитує він, перепрошуючи, що затримався, бо кочне мусив показати туристам з Чехії моравську ялинку (у них же тепер таких не ставлять). – Дивувалися й дивувалися, що таких ніколи й не бачили. Та то й не ялинки, власне, а такі, знаєте, ніби піраміди, скульптури, дротяні каркаси, обплетені ялинковим гіллям та прикрашені рукотворними іграшками. Мораванські брати й сестри, знаєте, були, сказати б по-сучасному, великими екологами, шанували довкілля. Чи ви десь колись бачили такі екологічні різдвяні дерева?

– Бачили, – слухняно кивнули ми. – У вашому ж музеї, років десять тому.

Наша довідка: Моравська церква – (інші назви – Чеські брати, Богемські брати, Моравські брати, гернгутери) – деномінація, утворена послідовниками гуситського руху в Чехії та Німеччині. Офіційна історична назва – *Unitas Fratrum* (Братське єднання), проте внаслідок своєї великої місіонерської діяльності церква відоміша саме під назвою Моравської. Послідовники Яна Гуса піддавали критиці багато принципів та дій Римо-католицької церкви, проповідували

рівність та пацифізм, велике значення надавали культурно-просвітницькій, місіонерській діяльності, розвитку в людях морального початку. У 1740 року Моравська церква створила першу християнську громаду серед корінних мешканців Північної Америки – могіканів. У 1741-му році було закладено моравську місію «Вифлеєм» у Пенсильванії. Історичну частину цього сучасного міста занесено до Національного реєстру історичної спадщини США.

Сучасний Моравський університет

– О, то ви в нас вже бували!
– Бували.
– А тепер надовго?
– Проїздом.
– А, проїздом? А звідки саме? Хотілося сказати: «З України». Але тоді потрібно було б відповідати ще на багато запитань. А не хотілося. На частину з них ми вже відповіли. Дорогою. Доки

йшли сюди. Тому що вздовж усієї головної вулиці, біля кав'ярень, ресторанів, старого історичного готелю вишикувались синьо-жовті плакати «We stand with Ukraine!». У крамничці, де торгують різдвяними сувенірами, продавщиця прямо з дверей запропонувала купити скляні мініатюри, «унікальні, бо їх виготовила

майстриня з України, 25 відсотків прибутку від їхнього продажу піде для дітей-біженців, дітей, яких осиротила війна...» Ми купили скляного пінгвіна, а, розрахувавшись, призналися, що з України. Вона вийшла з-за прилавку й промовила: «Я теж». Обняла. І подарувала нам ще одну мініатюру – скляне кошеня з Ірпеня.

– Мусите приїхати ще якое, не вгавав екскурсовод, запрошуючи нас до наступної кімнати. Бо наш Вифлеєм, знаєте, це таке місце, де треба зупинятися надовше... Проїхатися каретою, із дзвіночками... Випити доброго богемського пива, нашого, місцевого.

Ми змовчали, що пива вже спробували, й навіть посмакува-

Так виглядали Моравські брати й сестри у XVIII столітті

Історичний район Бетлему

Біля головної Моравської церкви, спорудженої у XVIII столітті

Такі плакати підтримки України на головній вулиці Бетлему ми зустрічали повсюдно

ли місцевим супом – теж із пива та сиру...Шкода, що не в домі Джона Себастьяна Гаунді, першого вифлеємського броваря.

Навесні 1802 року Джон Себастьян Гаунді, щойно доставшись американського берега з німецького містечка Нойвид, їхав через Бетлегем-Вифлеєм, як і ми, транзитом. Як досвідченого броваря Моравська Конгрегація запросила його до Північної Каролайни. Але через кілька місяців він повернувся назад до Пенсильванії, тому що вважав місце, вибране для пивоваріння в Північній Каролайні «менш ніж задовільним і нічого кращого там знайти неможливо». Після переговорів з єпископом-лідером громади було вирішено, що він візьме на себе обов'язки головного броваря Бетлему. Джон Гаунді був молодим, амбіційним, працьовитим, підприємливим. Наскладав грошей, одружився на молодій вдові, задумав купити великий дім, поклав око на той, що належав Колегіуму. Але моравська громада вирішувала такі справи жеребкуванням, а остаточне рішення відсилалося «на розсуд Бога». І Бог чомусь відмовив Гаунді. Однак апелювати було ні до кого. Він спересердя кинув, що продасть усі таємниці пивоваріння сусідам, і, пересварившись з усіма довкола, взявся будувати дім за власні кошти. І побудував – п'ятиповерховий, не схожий ні на один інший в поселенні, не з кам'яних брил, а цегляний, в американському федеральному стилі – на заздирсть усьому світові. Той дім броваря Гаунді зберігся до наших днів і став частиною історичної спадщини Америки.

– Ну, що ж тоді ходімо! – гукнув з-за дверей наш провідник і, підморгнувши, запросив нас до наступної кімнати, в стіни, які не змінювалися з 1741 року, відколи цей дім побудовано. Тепер тут історичний музей. Музей моравської історії. Точніше, моравської сторінки всеамериканської історії.

Переступивши поріг, ми опинилися в 1741 році... У квітні. Коли Вільям Аллен, один з найзаможніших людей провінції Пенсильванія, який пізніше заснував місто Алентавн, подарував 500 акрів землі вздовж Лігай-ріки Моравській церкві – емігрантам з південної Моравії. А вони, своєю чергою, заклали тут підвалини пенсильванського Бетлему-Вифлеему. А трохи згодом, неподалік виросло й поселення Назарет.

Це сталося 24 грудня 1741 року. «Чи можна знайти кращу назву, ніж місце, де відбулася подія, яку ми сьогодні відзначаємо, – сказав граф Ніколас фон Зенцендорф, той самий родич данського короля, прибувши сюди разом з проповідником Давидом Нічманом та невеличкою групою Моравських братів. – Вифлеєм – місце, де народився Син людський!»

...У XVII столітті тут вже був і Будинок братів, де жили неодружені чоловіки, і Будинок сестер, де мешкали незаміжні жінки, і

Будинок вдів, де знаходили прихисток дружини, котрі втратили з якихось причин главу сім'ї. Вони стоять до сьогодні. У колишньому Будинку сестер – тепер музеї – виставлено різноманітні різдвяні композиції: вертепи, святкові палаци й цілі міста. У колишньому Будинку братів тепер університетські аудиторії...

Поселення було засноване з єдиною метою – служити Христу, причому для церкви всі були рівні – що колоністи, що індіани, які прийняли християнство. У 1740-ві роки Моравська церква створила першу християнську громаду серед корінних мешканців Північної Америки – могіканів та алгонкінів. Але цей шлях не був мирним. У одному із залів, ми помітили, що одне вікно забарикадоване камінням – каменюками різної величини. Екскурсивод пояснив, що це також музейні експонати, які розповідають про те, як перші моравські поселенці захищалися від набігів войовничих індіанців. Однак смерть примирилася і їх – на старому місцевому цвинтарі християнізовані індіани поховані разом з першими поселенцями – братами й сестрами з далекої Моравії.

«Найважливішим внеском Мора вських братів, – каже наш екскурсивод, – був їхній наголос на тому, що кожен християнин є місіонером і повинен засвідчувати це своєю повсякденною працею. Якби інші християни більш старанно вивчили приклад Моравських братів, то, можливо, сучасна ділова людина посіла б почесне місце в християнському місіонерському світі, поруч із проповідником...»

Щодо міського устрою Бетлему-Вифлеему, то Моравська церква володіла тут всією власністю, і до 1850-х лише членам церкви дозволяли орендувати земельні ділянки.

Саме у Бетлему в 1762 році поселенці побудували першу в Америці насосну станцію для розподілу питної води. А на головної вулиці виріс гостювий двір – Gasthaus, (перейменований пізніше в Moravian Sun Inn), побудований для того, щоб забезпечити житлом неморавських купців, котрі мали бізнесові справи з громадою. Таким був один із принципів Моравської церкви – не залежати лише від пожертв, а навчитися заробляти гроші самим, аби бути незалежними й впливати на важливі події. У міру зростання економічного добробуту зростає і духовний вплив братів Моравських.

Восени 1777 року, під час Американської революції, прямуючи до чи з Філадельфії, багато відомих людей зупинилися в моравському готелі. Маркіз де Лафает, якого Джордж Вашингтон називав своїм сином, та й сам перший Президент з дружиною Мартою, Олександр Гамільтон, Бенджамін Франклін, Семюель Адамс, Джон Генкок... У вересні 1777 року, коли британці окупували Філадельфію, тут провели одну ніч 14 членів Континентального Конгресу. У XIX столітті гостювий дім було змінено та розширено, він про-

довжував приймати відомих відвідувачів, у тому числі й Жозефа Бонапарта, сина Жерома Наполеона, брата Наполеона I Бонапарта. У 1836 році тут зупинявся генерал Вільям Генрі Гаррісон, який пізніше став 9-м президентом Сполучених Штатів. Moravian Sun Inn прослужив 200 років і в 1961-му році зачинився. Але на той час у Вифлеємі вже народилось інтелектуально-підприємливе середовище, яке не хотіло втрачати історичного обличчя свого міста. Небайдужі вифлеємці створили Асоціацію захисту Moravian Sun Inn, зібрали потрібні кошти, відреставрували до первинного вигляду й врятували його. У 1978 році будові надали державну «охоронну грамоту» й занесли до Національного реєстру історичних місць Америки. І тепер тут успішно вживаються минуле й сучасне, бо тепер тут і музей, і таверна, і винарня.

Як і в традиції, яку започаткувала Маріон Браун Грейс, дружина президента Вифлеємської сталеливарної корпорації. 7 грудня 1937 року саме за її пропозицією високо над містом завісилися велику вифлеємську зірку. І саме з її подачі місцева влада проголосувала за те, щоб і надалі підтримувати та розвивати імідж найріздваїшого міста Америки. Та перша 18-метрова зірка була дерев'яною, освітлювалася 150 лампочками й коштувала неймовірно дорого – 460 доларів. Тоді, в 1937 році, для першої церемонії засвічення різдвяної зірки обрали готель Bethlehem, побудований на місці першої хатинки, в якій на Святий-вечір 1741 року поселенці провели перше вечірнє богослужіння, й саме тоді граф Ніколас Людвіг фон Зінцендорф промовив оті золоті слова, які поклали початок пенсильванському біблійному місту Бетлему (Вифлеєм). Оскільки на тому першому святі були й вифлеємські біблійні тварини, на торжество привели і їх. І лунав той самий гімн «Jesus, rufe mich», який виконували у 1741 році моравські брати й сестри, свято вірячи у вифлеємську провідну зорю своєї долі на новій землі.

Цікаво, що за десять миль від Бетлему-Вифлеему є містечко Назарет. Щороку на початку грудня тисячі вірян здійснюють символічне Різдвяне паломництво світу – з Назарету до Вифлеему, яке триває більше трьох годин. Прочани йдуть пішки, зупиняються в усіх церквах уздовж свого маршруту й полум'яно моляться не лише за себе, а й за весь грішний світ.

А за багато миль від пенсильванського Бетлему-Вифлеему, в Масачусетсі, залишилися сліди ще однієї моравської громади. Але не лише світлі, а й трагічні. У підручники історії та юриспруденції вони ввійшли під назвою «процес сейлемських відьом». Але про це – в наступному випуску нашої газети.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Бетлем – Назарет – Нью-Йорк**

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на доповідь

Миколи Рябчука

Доктора політичних наук, провідного наукового працівника Інституту політичних та етнонаціональних досліджень Національної Академії наук України, Почесного президента Українського ПЕН-клубу, співзасновника та члена редколегії часопису «Критика»

Гуртування довкола прапора: соціально-політичні зміни в Україні протягом першого року війни

Український жорсткий і досить добре організований опір російській агресії виявився неабиякою несподіванкою для багатьох експертів, котрі протягом років змальовували Українську державу як безнадійно скорумповану й дисфункціональну, а суспільство – як глибоко поділене й нездоланно розколоте. З'ясувалось, однак, що українці, як і кожен народ, здатні в критичних умовах, перед лицем екзистенційних загроз, консолідуватися, відкидаючи партикулярні інтереси та суперечності на користь загальнонаціональної єдності та солідарності. Соціологи називають таку суспільну реакцію на зовнішні виклики «гуртуванням довкола прапора» (rallying round the flag). Жодні загрози не здатні, однак, об'єднати людей у націю, якщо для того немає певних передумов. Чим, власне, є в Україні ці об'єднувачі чинники, які особливості їхнього формування, наскільки ймовірним є їхнє збереження у нормальних умовах «сталого розвитку», поза екстремальними обставинами? На ці та деякі інші запитання доповідач спробує відповісти на підставі аналізу соціально-політичних процесів в Україні останніх десятиліть та відповідних змін у ціннісних настановах, ідентичностях і політичних орієнтаціях.

Дискутант:

Науковий секретар НТШ-А, професор
Йоханан Петровський-Штерн

У суботу, 28 січня 2023 року,
о 5-й годині по полудні
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003

ПОШУК ПРАЦІ

Чоловік зі схвальними рекомендаціями шукає в місті Нью-Йорку працю, не пов'язану з важкими фізичними навантаженнями.
Телефон: (347) 204-9592

Адвокат Сергій Поліщук ІМІГРАЦІЙНЕ ПРАВО

та інші юридичні та нотаріальні питання

Доктор права Сергій Поліщук представляє клієнтів в імміграційних справах по всій території США. Адвокат отримав ліцензію для практики у штаті Нью-Йорк та є членом Американської асоціації імміграційних юристів.

Law Office of Serge Polishchuk PLLC, 100 Church St, Suite 800, New York, NY 10007
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: polishchuklaw@gmail.com

ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ

Лідуюча архітектурно-виробнича майстерня в Нью-Йорку, яка спеціалізується на обробці деревини, шукає інженерів та кваліфікованих працівників для влаштування на роботу. Навчаємо та пропонуємо довгострокове працевлаштування.

Сприятливі умови праці, доброзичлива атмосфера, гідна платня та бонуси.

ВИМОГИ: знання Auto CAD (програми Автокад), мотивація та висока трудова етика. Знання та досвід праці з деревиною вітаються.

Резюме, рекомендації та додаткові запитання прохання надсилати за електронною адресою: ewak@4daughters.net

DONATE NOW

Give more! Live more!
Help Artem Shkandiuk

SMA type 2

spinal muscular atrophy

Fundraising for Zolgensma

Goal \$ 1 578 538
Raised \$ 250 462

Donations can be sent :

Charity 4 Ukraine
295 Buck Road, suite 103
Holland, PA 18966
Memo: Artem

GoFundMe <https://gofund.me/17a96b12>

Polish Siepomaga : <https://www.siepomaga.pl/artem-szkandiuk>

facebook

Help.Artem.SMA

Instagram

Help.Artem.SMA

Ink.bio

Help.Artem.SMA

PayPal

Help.Artem.SMA

WESTERN UNION

SHKANDIUK HALYNA (Ukraine, Ternopil)

Минулого року ми з вами допомагали Павлику Мотичці – СМАЙлику, який боровся зі спінальною-м'язовою атрофією (СМА). Разом нам вдалося зібрати неймовірну суму – \$2,3 мільйона – на єдиний укол Zolgensma. І вже цього року він отримав його в одній з клінік Угорщини.

Сьогодні ми просимо допомогти **Артему Шкандюку** з Тернопілля. У свої 6 років він важить лише 10,5 кілограмів, самостійно не може ані сидіти, ані ходити, ані тримати голову. Остання його надія, яка спинить цю страшну хворобу СМА, – той же уштрик Zolgensma. Попри війну, попри невпинну допомогу українським захисникам, пораненим, сиротам, знайдемо можливість відгукнутися й на цю потребу. Пам'ятаймо: чужої біди не буває. Допомагаймо іншим і Бог допоможе нам!

Facebook Group/Instagram: Help.Artem.SMA
Ria, MoneyGram, Western Union – Shkandiuk Halyna
(не забудьте дати код переказу, Viber +380 (98)647 7412)

GoFundMe USA: <https://gofund.me/17a96b12>

А також пожертви можна надсилати за адресою:

Charity 4 Ukraine
295 Buck Road , suite 103
Holland, PA 18966
Memo : Artem

PayPal: charity4ukraine@gmail.com
Memo: Artem

All donations are tax– deductible and receipted
З вдячністю за вашу небайдужість,
волонтери – Оксана Куца: (312) 257-1513,
Уляна Юрійчин: (215) 609-8214

МІС ВСЕСВІТ-2023 КРАСА, ЯКА НАМАГАЄТЬСЯ РЯТУВАТИ

Фотогалерея «НТ»

14 січня в Новому Орлеані (штат Луїзіана) відбувся фінал 71-го конкурсу краси «Міс Всесвіт – 2023», в якому взяли участь 83 учасниці з різних країн світу, в тому числі й з України.

Світ мав можливість спостерігати за дивовижним мінливим образом представниці України Вікторії Апанасенко, кожною деталлю якого вона намагалася привернути увагу до своєї країни (шовкова накидка з написом *Be Brave Like Ukraine*, вечірня чорна вишивана сукня з українським прапором). Але найбільш промовистим став її костюм «Воїн світла», що символізував Україну та всіх українців, які кожного дня, кожної миті борються з пільмою, наближаючи перемогу світла над темрявою, добра над злом.

Вікторії Апанасенко 28 років, вона родом з Чернігова, закінчила факультет психології Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка, як модель співпрацює з багатьма українськими брендами, з початку

війни активно займається волонтерством. До слова, 22 січня, минулої неділі, Міс Україна-2022 взяла участь у святкуванні Дня соборності в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку.

До завершального етапу вийшли троє красунь – представниці США, Венесуели й Домініканської Республіки. Саме вони змагались за звання найвродливішої дівчини планети. Володаркою ж корони «Міс Всесвіт-2023 року» стала Р'бонні Габріел з Техасу.

Вона – американка філіпінського походження, моделька, модельєрка, кравчиня. На своїй сторінці в Інстаграм вона підтримала Україну й висловила захоплення героїчним українським народом, який бореться за свою свободу й своє майбутнє.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

2.02% APY*

**Ваші заощадження зростають
на Money Market рахунках!**

*Обслуговуємо членів кредитівки та українську
громаду з 1951 року!!*

*Пропонуємо кредити, депозити та картки Visa
за найкращими відсотковими ставками!*

**APY-Annual Percentage Yield is calculated on the assumption that dividends remain on deposit.
Interest compounded daily, posted monthly. Minimum to open and maintain MMA is \$2,500.00.
Up to six withdrawals per month allowed. Minimal withdrawal amount—\$500.
Rates are effective 11/19/2022*

<p>MAIN OFFICE: 108 Second Ave New York, NY 10003 Tel: (212) 473-7310 Fax: (212) 473-3251</p>	<p>ASTORIA: 32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: (718) 626-0506 Fax: (718) 626-0458</p>	<p>LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: (631) 867-5990 Fax: (631) 867-5989</p>	<p>UNIONDALE: 226 Uniondale Ave Uniondale, NY 11553 Tel: (516) 565-2393 Fax: (516) 565-2097</p>	<p>KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: (845) 626-2938 Fax: (845) 626-8636</p>
--	---	---	--	---

Toll Free (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org